

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (štvrtá komora)

zo 16. marca 2022 *

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia prijaté voči Sýrii – Zmrazenie finančných prostriedkov – Nesprávne posúdenia – Kritérium popredného podnikateľa pôsobiaceho v Sýrii – Domnienka spojitosti so sýrskym režimom – Vyvrátenie domnienky“

Vo veci T-249/20,

Abdelkader Sabra, bydliskom v Bejrúte (Libanon), v zastúpení: M. Lester, QC, a A. Bradshaw, solicitor,

žalobca,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: T. Haas a V. Piessevaux, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh založený na článku 263 ZFEÚ na zrušenie vykonávacieho rozhodnutia Rady (SZBP) 2020/212 zo 17. februára 2020, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 2013/255/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii (Ú. v. EÚ L 43 I, 2020, s. 6), vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2020/211 zo 17. februára 2020, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 36/2012 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Sýrii (Ú. v. EÚ L 43 I, 2020, s. 1), rozhodnutia Rady (SZBP) 2020/719 z 28. mája 2020, ktorým sa mení rozhodnutie 2013/255/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii (Ú. v. EÚ L 168, 2020, s. 66) a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2020/716 z 28. mája 2020, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 36/2012 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Sýrii (Ú. v. EÚ L 168, 2020, s. 1) v rozsahu, v akom sa týkajú žalobcu,

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora),

v zložení: predseda komory S. Gervasoni, sudcovia R. Frenco a J. Martín y Pérez de Nanclares (spravodajca),

tajomník: M. Zwodziazk-Carbonne, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 16. septembra 2021,

* Jazyk konania: angličtina.

vyhlásil tento

Rozsudok

I. Okolnosti predchádzajúce sporu a skutkové okolnosti, ktoré nastali po podaní žaloby

- 1 Žalobca, pán Abdelkader Sabra, je podnikateľ, ktorý má sýrske a libanonské štátne občianstvo.
- 2 Rada Európskej únie, ktorá silne odsúdila násilné potlačenie pokojných protestov v Sýrii a vyzvala sýrske orgány, aby sa zdržali použitia sily, prijala na základe článku 29 ZEÚ rozhodnutie Rady 2011/273/SZBP z 9. mája 2011 o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii (Ú. v. EÚ L 121, 2011, s. 11). Vzhľadom na vážnosť situácie Rada zaviedla zbrojné embargo, zákaz vývozu materiálu, ktorý možno použiť na účely vnútornej represie, obmedzila vstup na územie Európskej únie pre niektoré osoby a subjekty zodpovedné za násilné represie voči civilnému obyvateľstvu v Sýrii a zmrazila ich finančné prostriedky a hospodárske zdroje.
- 3 Mená osôb zodpovedných za násilné represie voči civilnému obyvateľstvu v Sýrii, ako aj mená fyzických osôb a názvy právnických osôb a subjektov, ktoré sú s nimi spojené, sú uvedené v prílohe k rozhodnutiu 2011/273. Podľa článku 5 ods. 1 tohto rozhodnutia môže Rada na návrh členského štátu alebo vysokého predstaviteľa Únie pre zahraničnú a bezpečnostnú politiku zmeniť uvedenú prílohu. Meno žalobcu sa v ňom v čase prijatia predmetného rozhodnutia nenachádzalo.
- 4 Vzhľadom na to, že niektoré z reštriktívnych opatrení prijatých voči Sýrskej arabskej republike patria do pôsobnosti Zmluvy o FEÚ, Rada prijala na základe článku 215 ods. 2 ZFEÚ nariadenie (EÚ) č. 442/2011 z 9. mája 2011 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Sýrii (Ú. v. EÚ L 121, 2011, s. 1). Znenie tohto nariadenia je v podstate totožné so znením rozhodnutia 2011/273. Zoznam osôb, subjektov a orgánov, ktoré sú uznané buď za zodpovedné za predmetné represie, alebo sú s týmito zodpovednými subjektmi spojené, ktorý sa nachádza v prílohe II uvedeného nariadenia, je totožný so zoznamom uvedeným v prílohe rozhodnutia 2011/273. Podľa článku 14 ods. 1 a 4 nariadenia č. 442/2011 ak Rada rozhodne, že sa na fyzickú alebo právnickú osobu, subjekt alebo orgán vzťahujú uvedené reštriktívne opatrenia, príslušne zmení a doplní prílohu II, a okrem toho pravidelne, najmenej raz za 12 mesiacov, preskúma zoznam, ktorý je v nej uvedený.
- 5 Rada vo svojom rozhodnutí 2011/782/SZBP z 1. decembra 2011 o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2011/273 (Ú. v. EÚ L 319, 2011, s. 56), usúdila, že vzhľadom na závažnosť situácie v Sýrii je potrebné zaviesť ďalšie reštriktívne opatrenia. V záujme prehľadnosti boli opatrenia uložené rozhodnutím 2011/273 a dodatočné opatrenia zlúčené do jedného právneho nástroja. Rozhodnutie 2011/782 stanovuje v článku 18 obmedzenia vstupu osôb, ktorých meno je uvedené v prílohe I, na územie Únie a v článku 19 zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov osôb a subjektov, ktorých meno alebo názov je uvedený v prílohách I a II.
- 6 Nariadenie č. 442/2011 bolo nahradené nariadením Rady (EÚ) č. 36/2012 z 18. januára 2012 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Sýrii, ktorým sa zrušuje nariadenie (EÚ) č. 442/2011 (Ú. v. EÚ L 16, 2012, s. 1).

- 7 Rozhodnutie 2011/782 bolo nahradené rozhodnutím Rady 2012/739/SZBP z 29. novembra 2012 o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii a o zrušení rozhodnutia 2011/782 (Ú. v. EÚ L 330, 2012, s. 21), ktoré bolo nahradené rozhodnutím Rady 2013/255/SZBP z 31. mája 2013 o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii (Ú. v. EÚ L 147, 2013, s. 14).
- 8 Rada 12. októbra 2015 prijala rozhodnutie (SZBP) 2015/1836, ktorým sa mení rozhodnutie 2013/255 (Ú. v. EÚ L 266, 2015, s. 75). V ten istý deň prijala nariadenie (EÚ) 2015/1828, ktorým sa mení nariadenie č. 36/2012 (Ú. v. EÚ L 266, 2015, s. 1).
- 9 Podľa odôvodnenia 6 rozhodnutia 2015/1836 „Rada usudzuje, že vzhľadom na to, ako veľmi sýrsky režim ovláda hospodárstvo, si úzky okruh popredných podnikateľov pôsobiacich v Sýrii môže udržať svoje postavenie len vtedy, ak udržiava dobré styky s režimom, má jeho podporu a vplyv v rámci neho“ a „Rada zastáva názor, že by mala stanoviť reštriktívne opatrenia s cieľom obmedziť vstup a zmraziť všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré patria popredným podnikateľom pôsobiacim v Sýrii, ktorých... označila a ktorí sa uvádzajú v zozname v prílohe I, sú vo vlastníctve, držbe alebo pod kontrolou týchto osôb, s cieľom zabrániť im, aby poskytovali režimu materiálnu alebo finančnú pomoc, a prostredníctvom ich vplyvu zvýšiť tlak na samotný režim, aby zmenil svoju represívnu politiku“.
- 10 Znenie článkov 27 a 28 rozhodnutia 2013/255 bolo zmenené rozhodnutím 2015/1836. Tieto články následne stanovili obmedzenia vstupu na územie členských štátov alebo prechodu cezeň, ako aj zmrazenie finančných prostriedkov „popredný[ch] podnikateľo[v] pôsobiaci[ch] v Sýrii“ s výnimkou prípadu, „ak existuje dostatok informácií, že [tieto osoby] nie sú alebo už nie sú spojené s režimom alebo že naň nemajú vplyv alebo že nepredstavujú reálne riziko obchádzania reštriktívnych opatrení“.
- 11 Nariadenie 2015/1828 zmenilo okrem iného znenie článku 15 nariadenia č. 36/2012 s cieľom začleniť do neho nové kritériá pre zaradenie do zoznamu definované rozhodnutím 2015/1836 a zavedené v rozhodnutí 2013/255.
- 12 Vykonávacím rozhodnutím Rady (SZBP) 2020/212 zo 17. februára 2020, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 2013/255 (Ú. v. EÚ L 43 I, 2020, s. 6), a vykonávacím nariadením Rady (EÚ) 2020/211 zo 17. februára 2020, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 36/2012 (Ú. v. EÚ L 43 I, 2020, s. 1) (ďalej spoločne len „pôvodné akty“), bolo meno žalobcu doplnené do riadku 293 zoznamu, ktorý sa nachádza v oddiele A (Osoby) prílohy I k rozhodnutiu 2013/255, a do riadku 293 zoznamu v oddiele A prílohy II (Osoby) k nariadeniu č. 36/2012 (ďalej spoločne len „príslušné zoznamy“).
- 13 „Identifikačné údaje“ uvedené v dotknutých zoznamoch jednak uvádzajú, že žalobca je mužského pohlavia, má sýrsku a libanonskú štátnu príslušnosť a narodil sa 14. septembra 1955. Okrem toho sú jeho pozície opísané takto: „vlastník agentúry Sabra Maritime Agency, riaditeľ sýrsko-tureckej obchodnej rady [komory – *neoficiálny preklad*], zakladajúci partner spoločnosti Phoenicia Tourism Company [a] predseda komory námornej plavby v Sýrii“. Napokon „Phoenicia Tourism Company [LLC]“ a „Sabra Maritime Agency“ sú v týchto zoznamoch uvedené ako „Príbuzní/obchodní partneri/subjekty alebo partneri/prepojenia“ žalobcu.

14 Dôvody zaradenia mena žalobcu do dotknutých zoznamov pritom znejú takto:

„Popredný podnikateľ pôsobiaci v Sýrii s viacerými hospodárskymi záujmami, najmä v odvetví námornej dopravy a cestovného ruchu. Abdelkader Sabra ako popredný lodný magnát a blízky obchodný spoločník Ramiho Makhloufa (podporovateľa režimu a bratranca Ba[ššá]ra al-Assada), poskytuje sýrskemu režimu finančnú a hospodársku podporu, a to aj prostredníctvom offshore spoločností. Abdelkader Sabra má tiež prospech zo svojich väzieb na režim, čo mu umožnilo rozšíriť činnosť v sektore nehnuteľností. Podieľa sa aj na praní špinavých peňazí a obchodných činnostiach na podporu sýrskeho režimu a osôb s ním prepojených.“

15 Listom zo 16. marca 2020 žalobca požiadal Radu, aby mu predložila najmä kópie všetkých informácií a dôkazov, na ktorých sa zakladá zaradenie jeho mena do predmetných zoznamov.

16 V odpovedi na list žalobcu uvedený v bode 15 vyššie mu Rada 6. apríla 2020 zaslala dokument s referenčným číslom WK 1755/2020 INIT z 12. februára 2020, ktorý obsahoval dôkazy potvrdzujúce dôvody na zaradenie jeho mena do zoznamu.

17 Listom zo 4. mája 2020 žalobca predložil pripomienky k rozhodnutiu o zaradení jeho mena do dotknutých zoznamov na základe pôvodných aktov a požiadal Radu o vyňatie jeho mena z uvedených zoznamov.

18 Dňa 28. mája 2020 Rada prijala rozhodnutie (SZBP) 2020/719, ktorým sa mení rozhodnutie 2013/255 (Ú. v. EÚ L 168, 2020, s. 66), a vykonávacie nariadenie (EÚ) 2020/716, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 36/2012 (Ú. v. EÚ L 168, 2020, s. 1) (ďalej spolu len „akty o ponechaní na zozname“). Podľa rozhodnutia 2020/719 bolo uplatňovanie rozhodnutia 2013/255 predĺžené do 1. júna 2021. Meno žalobcu bolo ponechané v riadku 293 dotknutých zoznamov na základe dôvodov zhodných s tými, ktoré boli uvedené v pôvodných aktoch.

19 Listom z 2. júna 2020 Rada informovala žalobcu o svojom rozhodnutí ponechať jeho meno na dotknutých zoznamoch na základe aktov o ponechaní na zozname. Okrem toho ho informovala, že práve preskúmava pripomienky a dokumentáciu, ktoré jej žalobca predložil vo svojom liste zo 4. mája 2020 (pozri bod 17 vyššie), čo podľa Rady vzhľadom na množstvo tvrdení uvedených na podporu žiadosti a vyššie množstvo dokumentov priložených k žiadosti vyžadovalo niekoľko týždňov práce.

II. Konanie a návrhy účastníkov konania

20 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 28. apríla 2020 podal žalobca túto žalobu, ktorej predmetom je návrh na zrušenie pôvodných aktov v rozsahu, v akom sa ho tieto akty týkajú.

21 Iným podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 10. júna 2020 žalobca na základe článku 86 rokovacieho poriadku Všeobecného súdu upravil žalobu tak, aby sa týkala aj zrušenia aktov o ponechaní v zoznamoch v rozsahu, v akom sa ho týkajú.

22 Dňa 23. júla 2020 Rada doručila do kancelárie Všeobecného súdu vyjadrenie k žalobe, ktoré tiež zodpovedá návrhu na úpravu žalobných návrhov.

23 Replika bola doručená 6. októbra 2020 a duplika 19. novembra 2020.

- 24 Písomná časť konania sa skončila 19. novembra 2020.
- 25 V rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 89 ods. 3 písm. d) rokovacieho poriadku Všeobecný súd 9. júna 2021 vyzval účastníkov konania, aby predložili určité dokumenty. Účastníci konania vyhovelí žiadosti Všeobecného súdu v stanovenej lehote.
- 26 Dňa 6. septembra 2021 žalobca predložil odôvodnený návrh v súlade s článkom 66 rokovacieho poriadku, v ktorom žiadal, aby obsah niektorých dokumentov priložených k žalobe a niektoré body žaloby a repliky neboli citované v dokumentoch patriacich k tejto veci, ku ktorým má prístup verejnosť. Na pojednávaní žalobca potvrdil, že jeho žiadosť o vynechanie určitých údajov vo vzťahu k verejnosti sa obmedzovala na dokumenty a body uvedené v liste zo 6. septembra 2021, čo bolo zaznamenané v zápisnici z pojednávania.
- 27 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní, ktoré sa konalo 16. septembra 2021.
- 28 Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil pôvodné akty a akty o zachovaní na zoznamoch (ďalej len spoločne „napadnuté akty“) v rozsahu, v akom sa ho týkajú,
 - uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.
- 29 Rada navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - uložil žalobcovi povinnosť nahradiť trovy konania;
 - subsidiárne v prípade, že by Všeobecný súd zrušil reštriktívne opatrenia prijaté voči žalobcovi, nariadil, že účinky rozhodnutia 2020/719 budú zachované v rozsahu, v akom sa týkajú žalobcu, a to až do doby, keď nadobudne účinnosť čiastočné zrušenie vykonávacieho nariadenia 2020/716.

III. Právny stav

A. O prípustnosti príloh k žiadosti o dodatočný čas na doplňujúce prednesy, ktorú podal žalobca

- 30 Listom zo 7. septembra 2021 žalobca požiadal Všeobecný súd, aby mu poskytol dodatočný čas na ústne vyjadrenie na účely pojednávania konaného 16. septembra 2021. K tejto žiadosti priložil dva listy, ktoré zaslal Rade, a to prvý z 8. marca 2021 a druhý z 9. júna 2021.
- 31 Predloženie týchto príloh nemožno považovať sa spadajúce do rámca článku 85 ods. 3 rokovacieho poriadku, podľa ktorého hlavní účastníci konania môžu výnimočne predložiť dôkazy alebo označiť dôkazy, ktoré navrhujú vykonať, aj pred skončením ústnej časti konania alebo pred rozhodnutím Všeobecného súdu, že vec prejedná bez ústnej časti konania, za predpokladu, že omeškanie s ich predložením je odôvodnené. Na jednej strane totiž žalobca vo

svojom liste zo 7. septembra 2021 neuvádza, že má v úmysle predložiť listy z 8. marca a 9. júna 2021 v súlade s týmto ustanovením, a na druhej strane neuvádza žiadne odôvodnenie omeškania s ich predložením.

- 32 Preto treba listy z 8. marca a 9. júna 2021 pripojené k žiadosti žalobcu o dodatočný čas na ústne vyjadrenie zamietnuť ako neprípustné.

B. O veci samej

- 33 Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza jediný žalobný dôvod založený na nesprávnom posúdení skutkového stavu.
- 34 Žalobca v podstate tvrdí, že v súčasnosti nie je popredným podnikateľom pôsobiacim v Sýrii, nie je prepojený so sýrskym režimom, nie je súčasťou úzkeho okruhu popredných podnikateľov pôsobiacich v Sýrii, ako je vymedzený v odôvodnení 6 rozhodnutia 2015/1836, a neposkytuje hmotnú ani finančnú podporu sýrskemu režimu, či už prostredníctvom spoločností so sídlom v zahraničí alebo akýmkoľvek iným spôsobom.
- 35 Rada spochybňuje tvrdenia žalobcu a v podstate tvrdí, že dôkazy uvedené v dokumente WK 1755/2020 INIT a v dokumente so spisovou značkou WK 7118/2020 INIT z 23. júla 2020 preukazujú, že žalobca je popredným podnikateľom pôsobiacim v Sýrii. V tejto súvislosti spochybňuje tvrdenia, ktoré žalobca uvádza na vyvrátenie domnienky spojitosti medzi ním a sýrskym režimom. Rada sa napokon domnieva, že žalobca podporuje sýrsky režim a má z neho prospech.

1. Úvodné poznámky

- 36 Treba pripomenúť, že podľa judikatúry účinnosť súdneho preskúmania zaručená v článku 47 Charty základných práv Európskej únie vyžaduje okrem iného, aby sa súd Únie uistil o tom, že rozhodnutie, na základe ktorého boli prijaté alebo ponechané v platnosti reštriktívne opatrenia, ktoré má, pokiaľ ide o dotknutý subjekt alebo osobu, individuálny dosah, sa opiera o dostatočne silný skutkový základ. Je preto potrebné overiť skutočnosti uvádzané v zhrnutí dôvodov, o ktoré sa predmetné rozhodnutie opiera tak, aby súdne preskúmanie nebolo obmedzené len na abstraktné posúdenie pravdepodobnosti uvádzaných dôvodov, ale aby sa týkalo otázky, či sú tieto dôvody, alebo aspoň jeden z nich, ktorý je sám osebe dostatočný na odôvodnenie tohto rozhodnutia, podložené (rozsudok z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 119).
- 37 Súdu Únie prináleží v rámci tohto preskúmania prípadne vyzvať príslušný orgán Únie, aby predložil informácie a dôkazy, či už dôverné alebo nie, ktoré sú relevantné pre toto preskúmanie (rozsudok z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 120 a citovaná judikatúra).
- 38 V prípade pochybností je totiž úlohou príslušného orgánu Únie, aby preukázal dôvodnosť dôvodov uplatňovaných proti dotknutej osobe alebo dotknutému subjektu, pričom táto osoba alebo tento subjekt nie sú povinní predložiť opačné dôkazy svedčiace o neexistencii ich dôvodnosti (rozsudok z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 121).

- 39 Na tento účel sa nevyžaduje, aby uvedený orgán predložil súdu Únie všetky informácie a dôkazy týkajúce sa dôvodov uvedených v akte, ktorého zrušenie sa navrhuje. Je však potrebné, aby boli dôvody použité proti dotknutej osobe alebo dotknutému subjektu podložené informáciami a dôkazmi (rozsudok z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 122).
- 40 Ak príslušný orgán Únie predloží relevantné informácie a dôkazy, súd Únie musí overiť vecnú správnosť uvádzaných skutočností s prihliadnutím na tieto informácie alebo skutočnosti a posúdiť ich dôkaznú silu v závislosti od okolností prejednávanej veci a s ohľadom na prípadné pripomienky predložené najmä dotknutou osobou (rozsudok z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 124).
- 41 Podľa judikatúry Súdneho dvora sa musí posúdenie dôvodnosti zaradenia do zoznamov vykonať preskúmaním dôkazov nie izolovane, ale v kontexte, do ktorého patria (pozri v tomto zmysle rozsudky z 21. apríla 2015, Anbouba/Rada, C-630/13 P, EU:C:2015:247, bod 51, a z 21. apríla 2015, Anbouba/Rada, C-605/13 P, EU:C:2015:248, bod 50).
- 42 Napokon v rámci posúdenia závažnosti problematiky, ktorá je súčasťou posúdenia primeranosti predmetných reštriktívnych opatrení, možno zohľadniť kontext, do ktorého patria tieto opatrenia, skutočnosť, že bolo naliehavé prijať takéto opatrenia, ktorých účelom je vytvoriť tlak na sýrsky režim s cieľom zastaviť násilné zásahy proti civilnému obyvateľstvu, a ťažkosti získať konkrétnejšie dôkazy v štáte s autoritatívnym režimom, ktorý je v stave občianskej vojny (rozsudok z 21. apríla 2015, Anbouba/Rada, C-605/13 P, EU:C:2015:248, bod 46).

2. O dôvodoch zaradenia do zoznamu a o stanovení kritérií pre toto zaradenie

- 43 Treba pripomenúť, že všeobecné kritériá zaradenia do zoznamov uvedené v článku 27 ods. 1 a článku 28 ods. 1 rozhodnutia 2013/255, zmeneného rozhodnutím 2015/1836, prevzaté, pokiaľ ide o zmrazenie finančných prostriedkov, do článku 15 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 36/2012, zmeneného nariadením 2015/1828, stanovujú, že na osoby a subjekty, ktoré profitujú zo sýrskeho režimu alebo ho podporujú, sa vzťahujú reštriktívne opatrenia. Rovnako článok 27 ods. 2 písm. a), článok 27 ods. 3 a článok 28 ods. 2 písm. a) a článok 28 ods. 3 rozhodnutia 2013/255, zmeneného rozhodnutím 2015/1836, prevzaté, pokiaľ ide o zmrazenie finančných prostriedkov, do článku 15 ods. 1a písm. a) a článku 15 ods. 1b nariadenia č. 36/2012, zmeneného a doplneného nariadením 2015/1828, stanovujú, že na kategóriu „popredn[ých] podnikate[ľov] pôsobiaci[ch] v Sýrii“ sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, avšak s výnimkou prípadu, keď existuje dostatok informácií, že nie sú alebo už nie sú spojení s režimom alebo že naň nemajú vplyv alebo že nepredstavujú reálne riziko obchádzania reštriktívnych opatrení.
- 44 Ako bolo uvedené v bode 14 vyššie, dôvody na zaradenie mena žalobcu do dotknutých zoznamy sú tieto:
- „Popredný podnikateľ pôsobiaci v Sýrii s viacerými hospodárskymi záujmami, najmä v odvetvi námornej dopravy a cestovného ruchu. Abdelkader Sabra ako lodný magnát a blízky obchodný spoločník Ramiho Makhloufa (podporovateľa režimu a bratranca Baššára al-Assada), poskytuje sýrskemu režimu finančnú a hospodársku podporu, a to aj prostredníctvom offshore spoločností. Abdelkader Sabra má tiež prospech zo svojich väzieb na režim, čo mu umožnilo rozšíriť činnosť v sektore nehnuteľností. Podieľa sa aj na praní špinavých peňazí a obchodných činnostiach na podporu sýrskeho režimu a osôb s ním spojených.“

45 Z dôvodov zaradenia mena žalobcu do predmetných zoznamov treba vyvodiť, že jeho meno bolo zaradené do dotknutých zoznamov a ponechané na nich po prvé z dôvodu jeho postavenia popredného podnikateľa pôsobiaceho v Sýrii a po druhé z dôvodu jeho spojenia so sýrskym režimom. Inak povedané, zaradenie mena žalobcu do zoznamu sa zakladá na jednej strane na kritériu stanovenom v článku 27 ods. 2 písm. a) a článku 28 rozhodnutia 2013/255, zmeneného rozhodnutím 2015/1836, a v článku 15 odseku 1a písm. a) nariadenia č. 36/2012, zmeneného nariadením 2015/1828 (kritérium popredného podnikateľa pôsobiaceho v Sýrii), a na druhej strane na kritériu stanovenom v článku 27 ods. 1 a článku 28 uvedeného rozhodnutia a v článku 15 ods. 1 písm. a) uvedeného nariadenia (kritérium spojitosti s režimom).

3. O dôkazoch

46 Na účely odôvodnenia zaradenia mena žalobcu do predmetných zoznamov Rada predložila dokument WK 1755/2020 INIT obsahujúci verejne dostupné informácie, konkrétne odkazy, články z tlače a snímky obrazovky pochádzajúce z:

- z internetovej stránky „Aliqtisadi“ navštívenej 24. septembra 2018, na ktorej je žalobca predstavený ako riaditeľ sýrsko-tureckej obchodnej komory, vlastník spoločnosti Sabra Maritime Agency a investor v odvetví cestovného ruchu; žalobca je tam tiež opísaný ako jeden zo 100 najvýznamnejších podnikateľov v Sýrii, zakladajúci predseda komory námornej plavby v Sýrii, ako aj zakladajúci partner spoločnosti Phoenicia Tourism Company, v ktorej vlastní 85 % základného imania,
- z internetovej stránky „Syriandays“, ktorá v článku uverejnenom 10. februára 2015 s názvom „Abdelkader Sabra is the President of the Syrian Chamber of Shipping“ („Abdelkader Sabra je predsedom komory námornej plavby v Sýrii“) uvádza, že rada riaditeľov komory námornej plavby v Sýrii usporiadala prvé stretnutie v rámci tretieho volebného rokovania za účasti sýrskeho ministra dopravy, pričom minister dopravy poukázal na dôležitú úlohu tejto komory v službách krajiny; okrem toho sa v článku uvádzajú mená osôb, ktoré zvíťazili v hlasovaní o pridelenie rôznych funkcií, pričom meno žalobcu sa objavuje ako osoba, ktorá získala funkciu predsedu; napokon sa uvádza, že táto komora bola zriadená zákonom č. 20 z roku 2006 a vyniká podporou sektora námornej dopravy,
- z internetovej stránky „The Syria Report“ navštívenej 31. októbra 2018, ktorá uvádza, že Phoenicia Tourism Company bola založená 5. júla 2012 v Tartuse (Sýria) ako developerská spoločnosť v odvetví hotelových projektov, a okrem toho uvádza, že žalobca vlastní 85 % akcií tejto spoločnosti, pričom celkové základné predstavuje 1 milión sýrskych libier (SYP) (približne 1 313 eur),
- z internetovej stránky „The Syria Report“, ktorá v článku uverejnenom 26. novembra 2012 s názvom „Ministry of Tourism Awards New Contract to manage Arwad Hotel“ („Ministerstvo cestovného ruchu zadáva novú zákazku na riadenie hotela Arwad“) uvádza, že sýrske ministerstvo cestovného ruchu zadalo spoločnosti Phoenicia Tourism Company zákazku na výstavbu a prevádzkovanie štvorhviezdičkového hotela na ostrove Rouad (Sýria), pričom doba platnosti zmluvy má byť 60 rokov; podľa článku mal mať hotel 150 lôžok a náklady na rozvoj sa odhadovali na 700 miliónov SYP (približne 919 009 eur); tiež sa uvádza, že žalobca, opísaný ako známy investor z mesta Tartus, pôsobí vo viacerých odvetviach, medzi ktoré patrí odvetvie námornej dopravy a odvetvie obchodu,

- z internetovej stránky „The Syria Report“, navštívenej 1. novembra 2018, podľa ktorej je žalobca generálnym riaditeľom spoločnosti Sabra Group, ktorá zahŕňa lodnú agentúru Riamar Shipping, vlastníacu osem plavidiel kotviacich v prístave Tartus; tiež sa uvádza, že spoločnosť Sabra Group vyváža olivový olej a zamestnáva 250 osôb,
- tlačovej agentúry Reuters, ktorá v článku uverejnenom 15. novembra pod názvom „Exclusive – [Bashar Al-]Assad allies profit from Syria’s lucrative food trade“ („Exkluzívne – spojenci [Baššára Al-]Assada majú prospech z lukratívneho sýrskeho obchodu s potravinami“), pričom uvádza, že s pomocou krycích spoločností a podnikov z oblasti námornej dopravy vznikla obchodná a logistická sieť, ktorej cieľom je nielen zaobstaráť potraviny, ale aj dosiahnuť veľké zisky pre členov užšieho kruhu Baššára Al-Assada; podľa tohto článku medzi tieto podniky patrí spoločnosť Yass Marine, zapísaná do registra v meste Tripolis (Libanon) a v Sýrii; článok uvádza, že podľa informácií o námornej doprave spoločnosti Windward, ktorá sa zaoberá analýzou údajov o námornej plavbe, flotila lodí na sypaný náklad spoločnosti Yass Marine uskutočnila v posledných mesiacoch do Sýrie dodávky z prístavov v Ukrajine, Rusku a Libanone; okrem toho sa podľa článku žalobca, ktorý je jedným z najvýznamnejších lodných magnátov v Sýrii, zúčastňuje na námornom obchode do týchto krajín; napokon článok uvádza, že opozičné internetové stránky, ako aj repertoár činností ukazujú, že žalobca bol akcionárom spoločnosti Cham Holding, „sankcionovanej“ spoločnosti, ktorá je prepojená s Ramim Makhloufom,
- v denníku *Le Monde*, ktorý v článku uverejnenom 30. mája 2014, nazvanom „Ces oligarques syriens qui tiennent à bout de bras le régime [Bashar Al-Assad]“ („Sýrski oligarchovia, ktorí udržiavajú pri živote režim [Baššára Al-Assada]“) uvádza, že Rami Makhlouf spolu s ďalšími tromi osobami, medzi ktoré patrí aj žalobca, investoval do dovozu potravín vrátane pšenice, ryže, cukru a čaju, na ktoré sa na rozdiel od ropy nevzťahuje európske embargo,
- z internetovej stránky „World Crunch“, ktorá v článku uverejnenom 3. júna 2014 s názvom „The Shady Syrian Oligarchs Who Keep The Regime afloat“ („Sýrski oligarchovia s pochybnou povestou, vďaka ktorým prežíva sýrski režim“) preberá, pokiaľ ide o žalobcu, tie isté informácie, ktoré sú uvedené v článku v denníku *Le Monde* citovanom v predchádzajúcej zarážke,
- z internetovej stránky „Eqtsad“, na ktorej sa v článku uverejnenom 27. januára 2019 s názvom „Abdelkader Sabra, partner of Rami Makhlouf, who is still Raising the Turkish flag in the office“ („Abdelkader Sabra, spoločník Ramiho Makhloufa, ktorý vo svojej kancelárii stále vztyčuje tureckú vlajku“) píše o žalobcovi, že mal prospech z politiky Baššára Al-Assada a od roku 2002 umožňoval „vyššej spoločenskej vrstve“ investovať v Sýrii; podľa článku založil lodnú agentúru Abdul Kader Sabra (ďalej len „AKSSA“) v roku 2002, pričom táto spoločnosť napokon vlastnila flotilu o veľkosti viac ako 350 lodí; článok tiež uvádza, že je predsedom komory námornej plavby v Sýrii od jej založenia v roku 2006, ako aj riaditeľom sýrsko-tureckej obchodnej komory a viceprezidentom sýrsko-ruskej obchodnej komory; je tiež označený za jedného z významných spolupracovníkov Ramiho Makhloufa; podľa tohto článku mu činnosť v odvetví námornej dopravy umožnila nadviazať obchodné vzťahy s viacerými krajinami, najmä s Talianskom, Gréckom, Tureckom a Cyprom; v tejto súvislosti bol žalobca podľa článku vymenovaný za riaditeľa sýrsko-tureckej obchodnej komory, pričom zohral významnú úlohu pri rozvoji obchodných a politických vzťahov s Tureckom; v článku sa tiež uvádza, že žalobca bol do „Assadovho systému“ zapojený najlepším možným spôsobom, keďže sa stal významnou osobnosťou vo viacerých odvetviach; okrem toho podľa článku od roku 2005 začal rozširovať svoje aktivity a spolu s Ramim Makhloufom investoval do nehnuteľností a obchodu s potravinami; v článku sa tiež uvádza, že založil továreň na výrobu olivového oleja, výrobku,

ktorý vyvážal vo veľkom množstve, ako aj ďalšiu továreň na výrobu sklenených, plastových a kovových nádob; podľa článku po revolúcii v roku 2011 a prijatí „sankcií“ voči spoločnosti Cham Holding a podnikateľom zapojeným do tejto spoločnosti sa žalobca z tejto spoločnosti rýchlo stiahol a vyhlásil, že je nevinný; od roku 2012 sa postupne presťahoval do Libanonu a svoje podnikanie riadil odtiaľ, čo režim viedlo k tomu, že zabavil jeho nehnuteľný a hnutelný majetok a obvinil ho z pašovania tovaru do Sýrie; podľa článku to mnohí pozorovatelia označili za pokus najmä ho ochrániť pred „sankciami“ pod podmienkou, že bude sýrskemu režimu poskytovať určité služby z iného miesta; v článku sa dodáva, že až do začiatku roka 2018, keď spolu s ďalšími sýrskymi podnikateľmi získal libanonské občianstvo, o žiadateľovi neunikli žiadne správy; v tejto súvislosti sa v článku na jednej strane uvádza, že libanonské médiá proti nemu rozpúťali kampaň, v ktorej libanonský štát obvinili, že sa spriahol s podnikateľmi, aby našiel spôsob, ako obísť reštriktívne opatrenia, ktoré na nich boli uvalené, a na druhej strane, že libanonské štátne občianstvo získal vďaka svojej spolupráci s Hizballáhom, spočívajúcej v činnostiach od prania špinavých peňazí až po obchodné dodávky pre túto stranu, na ktoré využíval svoju flotilu lodí,

- z internetovej stránky „The Syria Report“, ktorá v článku uverejnenom 5. júna 2018 s názvom „Dozens of Syrian Investors to be granted Lebanese Citizenship“ („Desiatkam sýrskych investorov bude udelené libanonské občianstvo“) poukazuje na to, že žalobca je vplyvný investor z mesta Tartus, ktorý pôsobí v odvetví námornej dopravy, že okrem toho mnohí sýrski investori čelia pri otváranií bankového účtu v Libanone problémom a že získanie libanonského preukazu totožnosti by malo pomôcť obísť tieto ťažkosti a je možné, že sa oň žiada z tohto dôvodu,
- z internetovej stránky „al Arabiya News“, ktorá v článku uverejnenom 8. júna 2018 s názvom „Lebanese nationality to Syria involved in smuggling... Know it!“ („Libanonské občianstvo pre Sýriu zapojenú do pašovania... vedzte o tom!“) odkazuje na kontroverziu, ktorú vyvolalo udelenie libanonského občianstva viacerým osobám z viacerých krajín vrátane Sýrie; podľa článku sa žalobca nachádza medzi naturalizovanými osobami; je opísaný ako osoba, ktorá má „pochybné“ finančné vzťahy s režimom Baššára al-Assada, a najmä s Ramim Makhoulom; v tejto súvislosti sa v článku uvádzajú informácie týkajúce sa spojenia medzi posledným menovaným a žalobcom, ako to vyplýva z vyššie uvedeného článku z 30. mája 2014 uverejneného v denníku *Le Monde*; v článku sa poukazuje na to, že žalobca je „kancelárskym pracovníkom“, že bol honorárnym konzulom Turecka v Sýrii, že v roku 2012 pôsobil aj ako riaditeľ sýrsko-tureckej obchodnej komory a že bol podpredsedom sýrsko-ruskej obchodnej komory od jej založenia; dodáva sa, že žalobca je predsedom komory námornej plavby v Sýrii, že je akcionárom spoločnosti Cham Holding, ale že zaradenie tejto spoločnosti do zoznamov reštriktívnych opatrení Únie a Spojených štátov amerických ho viedlo k tomu, aby sa dištancoval od médií a prezentoval sa ako osoba, ktorá už v tejto spoločnosti nemá účasť; v článku sa ďalej uvádza, že spoločnosť v oblasti námornej dopravy AKSSA, ktorá sa špecializuje na správu a vlastníctvo lodí, má dve pobočky v Taliansku a Grécku a vlastní aj spoločnosť OVO (Olive Virgin Oil Company), ktorá vyváža olivový olej; v článku sa tiež spomína jedna z najväčších tovární v regióne, ktorá vyrába sklenené, kovové a plastové nádoby; podľa článku je žalobca predsedom skupiny Abdelkader Sabra Group, ktorá má sídlo v pobrežnej provincii Tartus; napokon sa v článku uvádza, že nehnuteľnosti a hnutelný majetok spoločnosti AKSSA boli v roku 2012 zabavené na základe rozhodnutia sýrskeho ministerstva financií č. 932 z dôvodu porušenia dovozných pravidiel, ktoré predstavovalo pašovanie tovaru v prípade č. 208 z roku 2012; v článku sa dodáva, že žalobca sa rozhodol vyriešiť prípad zmierom, takže zabavenie bolo po zaplatení pokuty zrušené,

- z internetovej stránky „Asharq Al-Awsat“, ktorá v článku uverejnenom 8. júna 2018 s názvom „Exclusive – 4 ‚Suspicious‘ Names behind freezing of Lebanon’s Naturalization decree“ („Exkluzívne – 4 ‚podozrivé‘ mená, pre ktoré bolo pozastavené uplatňovanie libanonského dekrétu o naturalizácii“) uvádza podrobnosti týkajúce sa toho, že libanonské orgány zverejnili mená 400 osôb, ktoré získali libanonské štátne občianstvo na základe kontroverzného vládneho dekrétu, a okrem toho uvádza žiadateľa ako predsedu komory námornej plavby v Sýrii,
- z internetovej stránky „Enab Baladi“, ktorá v článku z 10. júna 2018 s názvom „The establishment of companies and naturalization... Lebanon [a]ide [Bashar Al-]Assad to circumvent sanctions“ („Zriadenie spoločností a naturalizácia... Libanon pomáha [Baššárovi Al-]Assadovi“) uvádza, že medzi menami osôb, na ktoré sa vzťahoval libanonský naturalizačný dekrét, sa nachádza aj meno žiadateľa, ktorý bol označený za jedného zo 100 najvýznamnejších sýrskych podnikateľov; podľa článku vlastní spoločnosť Sabra Maritime Agency, je riaditeľom sýrsko-tureckej obchodnej komory a „prvým“ predsedom komory námornej plavby v Sýrii; v článku sa tiež spomína spoločnosť Cham Holding, ktorú vlastní Rami Makhoul a z ktorej sa žalobca stiahol po tom, ako Spojené štáty americké uvalili na túto spoločnosť „sankcie“; napokon sa v článku dodáva, že podľa analytika sa sýrski podnikatelia chcú oslobodiť od „sankcií“, ktoré na nich boli uvalené; v tejto súvislosti im získanie libanonského štátneho občianstva podľa článku umožňuje otvoriť si účty a vykonávať vklady v libanonských bankách,
- z internetovej stránky „Al Janoubia“, ktorá v článku uverejnenom 8. júna 2018 s názvom „Abdelkader Sabra became Lebanese“ („Abdelkader Sabra sa stal Libanončanom“) sa uvádza, že meno žalobcu sa nedávno stalo známym v dôsledku naturalizačného dekrétu uverejneného v Libanone a že žalobca je osobou blízkou prezidentovi Baššárovi Al-Assadovi a je významným akcionárom spoločnosti Cham Holding, ktorú vlastní Rami Makhoul,
- z internetovej stránky Middle East Institute for Research and Strategic Studies (MEIRSS), ktorá v článku uverejnenom 20. júna 2018, nazvanom „Lebanese Nationalization Decree: Sanction Evasion & Shady Business?“ („Libanonský naturalizačný dekrét: obchádzanie sankcií a pochybné obchody?“) spomína prezidentský dekrét, ktorý udelil libanonské občianstvo 407 cudzincom z rôznych krajín; v článku sa tiež poukazuje na politickú a mediálnu kontroverziu, ktorú tento dekrét vyvolal, a spresňuje sa v ňom, že viacerým sýrskym podnikateľom blízkym prezidentovi Baššárovi Asadovi bolo udelené libanonské občianstvo, že mnohé z naturalizovaných osôb sú finančne a politicky prepojené so sýrskym režimom a podliehajú neustálemu monitorovaniu a reštriktívnym opatreniam zo strany EÚ a Spojených štátov amerických, a že okrem toho je žalobca, ktorému bolo udelené libanonské občianstvo, členom predstavenstva spoločnosti Cham Holding, na ktorú sa vzťahujú reštriktívne opatrenia Únie a USA; napokon sa v článku uvádza, že v Libanone pomáhal založiť spoločnosť Yass Marine Group, ktorá bola v Sýrii zapletená do škandálu s bezpečnosťou potravín.

47 Okrem toho Rada predložila dokument s referenčným číslom WK 7118/2020 INIT z 23. júla 2020 obsahujúci verejne dostupné informácie na podporu zaradenia mena žalobcu do dotknutých zoznamov.

48 Treba pripomenúť, že pôvodné akty boli prijaté 17. februára a akty o zachovaní na zoznamoch 28. mája 2020.

49 Podľa ustálenej judikatúry pritom zákonnosť aktu Únie musí byť posudzovaná na základe skutkového a právneho stavu existujúceho v čase prijatia aktu (pozri rozsudky z 3. septembra 2015, Inuit Tapiriit Kanatami a i./Komisia, C-398/13 P, EU:C:2015:535, bod 22

a citovanú judikatúru, a zo 4. septembra 2015, NIOC a i./Rada, T-577/12, neuvverejnený, EU:T:2015:596, bod 112 a citovanú judikatúru). V dôsledku toho sa Rada nemôže na účely preukázania dôvodnosti zaradenia mena žalobcu na predmetné zoznamy a jeho zachovania na nich pred Všeobecným súdom odvolávať na dôkazy, z ktorých nevychádzala pri prijímaní napadnutých aktov (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. apríla 2021, Al Tarazi/Rada, T-260/19, neuvverejnený, EU:T:2021:187, bod 69 a citovanú judikatúru).

- 50 Keďže dokument s referenčným číslom WK 7118/2020 INIT bol vydaný po prijatí napadnutých aktov, nemožno ho teda zohľadniť v rámci preskúmania tejto žaloby. V dôsledku toho tvrdenia účastníkov konania opierajúce sa o tento dokument nemôžu uspieť.
- 51 Okrem toho žalobca na pojednávaní po prvýkrát uviedol, že 18 dôkazov, o ktoré sa Rada opierala pri preukazovaní dôvodnosti dôvodov zaradenia, ktoré sa ho týkalo, bolo neaktuálnych, pretože boli datované pred rokom 2015, alebo neobsahovali žiadny údaj o dátume.
- 52 Toto nové tvrdenie, ktoré treba chápať tak, že smeruje k spochybneniu vierohodnosti alebo relevantnosti niektorých dôkazov predložených Radou, sa musí zamietnuť ako neprípustné. Žalobca totiž nespresnil dôkazy, ktorých hodnovernosť alebo relevantnosť chcel takto spochybníť, čo Rade zabránilo zabezpečiť v tejto otázke svoju obranu a čo bráni Všeobecnému súdu rozhodnúť (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok zo 6. februára 2019, TN/ENISA, T-461/17, neuvverejnený, EU:T:2019:63, bod 65 a citovanú judikatúru). V každom prípade Všeobecnému súdu neprináleží, aby v prílohách vyhľadával a identifikoval dôkazy, o ktorých by sa mohol domnievať, že ich žalobca zamýšľal podrobiť kritike (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 5. októbra 2020, Broughton/Eurojust, T-87/19, neuvverejnený, EU:T:2020:464, bod 58).

4. O postavení popredného podnikateľa pôsobiaceho v Sýrii

- 53 Je potrebné overiť, či dôkazy, ktoré predložila Rada, ako celok uniesli dôkazné bremeno, ktoré jej podľa judikatúry citovanej v bode 38 vyššie prináleží uniesť, a teda predstavuje súbor dostatočne konkrétnych, presných a zhodujúcich sa nepriamych dôkazov na podporu prvého dôvodu na zaradenie mena žalobcu do dotknutých zoznamov.
- 54 Z dôvodov zaradenia, ako sú pripomenuté v bodoch 14 a 44 vyššie, vyplýva, že jeho postavenie popredného podnikateľa pôsobiaceho v Sýrii spočíva na jeho hospodárskych záujmoch, po prvé v odvetví námornej dopravy, po druhé v odvetví cestovného ruchu a po tretie v iných odvetviach. V tejto súvislosti treba tiež preskúmať rôzne funkcie, ktoré žalobca zastáva.

a) O hospodárskych záujmoch žalobcu v odvetví námornej dopravy

- 55 Po prvé treba konštatovať, že z internetových stránok „Aliqtisadi“ a „Enab Baladi“ vyplýva, že žalobca vlastní spoločnosť Sabra Maritime Agency. Po druhé podľa informácií uverejnených na internetových stránkach „Eqstad“ a „al Arabiya News“ je žalobca vlastníkom spoločnosti AKSSA, podniku pôsobiaceho v odvetví námornej dopravy, ktorý sa špecializuje na správu a vlastníctvo lodí. Podľa článku uverejneného na „al Arabiya News“ má táto spoločnosť dve pobočky so sídlom v Taliansku a Grécku. Po tretie podľa článku uverejneného na internetovej stránke „The Syria Report“ je žalobca generálnym riaditeľom spoločnosti Sabra Group, ktorá zahŕňa aj spoločnosť Riamar Shipping, ktorá vlastní osem lodí kotviacich v prístave Tartus. Napokon po štvrté podľa

informácií uverejnených na internetovej stránke tlačovej agentúry Reuters a na internetovej stránke MEIRSS je žalobca vlastníkom spoločnosti Yass Marine so sídlami tak v Libanone, ako aj v Sýrii.

- 56 Dôkazy obsiahnuté v dokumente WK 1755/2020 INIT tak preukazujú, že žalobca má v odvetví námornej dopravy viacero hospodárskych záujmov. Naopak, treba konštatovať, že tieto dôkazy nespomínajú ani spoločnosť Navi Wood, ani spoločnosť Abdulkader Sabra & Ahmad Mushir Sharif Shipping Agency, teda subjekty, na ktoré žalobca odkazuje vo svojich písomnostiach. Vzhľadom na dôkazné bremeno, ktoré znáša Rada, ako bolo pripomenuté v bode 38 vyššie, a judikatúru citovanú v bode 49 vyššie, však nemožno pripustiť, aby sa Rada na odôvodnenie dôvodnosti napadnutých aktov odvolávala na tvrdenia, ktoré žalobca uviedol v žalobe. V dôsledku toho nemožno Navi Wood a Abdulkader Sabra & Ahmad Mushir Sharif Shipping Agency zohľadniť na účely preukázania toho, že žalobca má hospodárske záujmy v odvetví námornej dopravy.
- 57 Pokiaľ ide o viacero jeho ekonomických záujmov v odvetví námornej dopravy, žalobca tvrdí, že sú už zanedbateľné, keďže všetky jeho podniky s výnimkou spoločnosti AKSSA, ktorá má vážne straty, sú zrušené.
- 58 V prvom rade, pokiaľ ide o spoločnosť AKSSA, žalobca predložil jednak účtovné závierky tejto spoločnosti za roky 2004, 2010, 2017, 2018 a 2019, ktoré boli predmetom auditu A, a jednak graf ilustrujúci ročný počet lodí tejto spoločnosti určených na dopravu počas týchto rokov.
- 59 Napokon žalobca v prílohe repliky predložil tabuľku, v ktorej sa uvádza počet lodí každej zo sýrskych lodných agentúr určených na dopravu v roku 2017. Tieto údaje pochádzajú podľa žalobcu od komory námornej plavby v Sýrii. Ide o citlivé obchodné informácie, ktoré boli na žiadosť poskytnuté neformálnym spôsobom.
- 60 Rada v podstate spochybňuje hodnovernosť dôkazov, ktoré žalobca predložil. V tejto súvislosti tvrdí, že z predložených finančných uzávierok nie je jasné, či ich audit vykonala nezávislá strana alebo ich jednoducho pripravil žalobca alebo zástupca spoločnosti AKSSA. To isté platí aj pre graf znázorňujúci ročný počet lodí určených na dopravu pre túto spoločnosť.
- 61 Pokiaľ ide o finančné uzávierky, Rada v duplike dodáva, že dokument, ktorý žalobca predložil v prílohe k replike, ktorý pozostáva z kópie zoznamu sýrskej asociácie finančných a účtovných profesií, v ktorom je A uvedený ako nezávislý audítor, nemôže preukázať, že tieto finančné uzávierky boli overené nezávislým audítom alebo že pečiatka v týchto finančných uzávierkach skutočne pochádza od A.
- 62 Napokon, pokiaľ ide o tabuľku pochádzajúcu od komory námornej plavby v Sýrii, Rada poznamenáva, že tento dokument neobsahuje žiadne oficiálne označenie umožňujúce čitateľovi zistiť, z akého zdroja pochádza. Iba pripomienky žalobcu preukazujú súvislosť medzi týmto dokumentom a komorou námornej plavby v Sýrii.
- 63 Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry sa činnosť Súdneho dvora a Všeobecného súdu riadi zásadou voľného hodnotenia dôkazov a jediným kritériom posúdenia hodnoty predložených dôkazov je ich vierohodnosť. Navyše na účely posúdenia dôkaznej sily dokumentu je potrebné v prvom rade overiť vierohodnosť informácie, ktorú obsahuje, a zohľadniť najmä pôvod

dokumentu, okolnosti jeho vypracovania a jeho adresáta a položiť si otázku, či sa vzhľadom na svoj obsah javí zmysluplný a dôveryhodný (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. septembra 2012, Shell Petroleum a i./Komisia, T-343/06, EU:T:2012:478, bod 161 a citovanú judikatúru).

- 64 V prejednávanej veci, pokiaľ ide po prvé o finančné uzávierky predložené žalobcom, treba uviesť, že žalobca predložil kópiu zoznamu sýrskej asociácie finančných a účtovných profesií, v ktorom sa nachádza A. Ide teda naozaj o nezávislého audítora.
- 65 Je pravda, že meno A sa nenachádza vo finančných uzávierkach, ktoré predložil žalobca. Všeobecný súd však nezistil zjavné nezrovnalosti alebo presné nepriame dôkazy umožňujúce pochybovať o tom, že tieto účtovné uzávierky boli overené nezávislým audítorm A. Okrem toho Rada neuvádza existenciu nezrovnalostí v rámci týchto dokumentov, ktoré by mohli popierať akúkoľvek zmysluplnú a dôveryhodnú povahu v zmysle judikatúry pripomenutej v bode 63 vyššie.
- 66 Pokiaľ ide po druhé o predložený graf, žalobca v replike uznal, že ho vytvoril sám. V tejto súvislosti sa tento graf zakladá na údajoch týkajúcich sa počtu lodí spoločnosti AKSSA určených na dopravu, uvedených v účtovných uzávierkach, takže skutočnosť, že ho vypracoval samotný žalobca, nemá nijaký vplyv na jeho zmysluplnú a dôveryhodnú povahu.
- 67 Napokon po tretie, pokiaľ ide o tabuľku predloženú žalobcom, treba podobne ako Rada konštatovať, že vzhľadom na to, že tabuľka neobsahuje prvky, ktoré by spájali údaje, ktoré sú v nej uvedené, s komorou námornej plavby v Sýrii, pôvod týchto údajov je neznámy. Okrem toho sa počet lodí spoločnosti AKSSA určených na dopravu podľa tejto tabuľky líši od počtu, ktorý vyplýva z účtovných uzávierok spoločnosti AKSSA. Za týchto okolností nemôže mať tabuľka dostatočne zmysluplnú a hodnovernú povahu v súlade s judikatúrou pripomenutou v bode 63 vyššie a musí sa zamietnuť.
- 68 Naopak, Všeobecný súd môže zohľadniť účtovné uzávierky a graf.
- 69 V tejto súvislosti z obsahu účtovných uzávierok spoločnosti AKSSA, ktoré predložil žalobca, vyplýva, že počet lodí tejto spoločnosti určených na dopravu a jej čistý príjem sa výrazne znížili. Počet lodí tejto spoločnosti určených na dopravu totiž klesol zo 145 v roku 2004 na 3 v roku 2019. Rovnako sa znížil čistý príjem, keďže sa znížil zo 652 831,44 amerického dolára (USD) (približne 591 554,38 eura) v roku 2004 na 5 989 USD (približne 5 427,77 eura) v roku 2019. Čistý príjem je však naďalej kladný. Inak povedané, z účtovného hľadiska spoločnosť nie je stratová. Okrem toho počet plavidiel spoločnosti AKSSA určených na dopravu v roku 2018 bol vyšší ako v roku 2017, aj keď medzi týmito dvoma rokmi došlo k zníženiu čistého príjmu. Navyše, ako poznamenala Rada na pojednávaní, výdavky spojené so mzdami sa v rokoch 2004 až 2019 zmenšili len mierne, čo naznačuje prinajmenšom určitú stabilitu v zamestnaných vzťahoch. Rovnako výdavky spojené s vodou a elektrickou energiou sa zvýšili, čo svedčí prinajmenšom o pokračovaní činnosti spoločnosti AKSSA. Napokon treba zohľadniť výsledky spoločnosti AKSSA v celkovom kontexte situácie v sýrskom odvetví lodnej dopravy. Ako totiž vyplýva z článku uverejneného 9. októbra 2013 tlačovou agentúrou Reuters a nazvaného „Syria’s shipping trade Struggles as war risks bite“ („Námorný obchod v Sýrii má z dôvodu vojnových rizík ťažkosti“), ktorý predložil žalobca, počet lodí kotviacich v sýrskych prístavoch zaznamenal z dôvodu konfliktu v Sýrii značný pokles. Za týchto okolností zníženie počtu lodí spoločnosti AKSSA určených na dopravu a čistého príjmu tejto spoločnosti nemožno nevyhnutne považovať za dôkazy o tom, že táto spoločnosť stratila v odvetví činnosti lodných agentúr dôležitosť.

- 70 Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobcovi sa nepodarilo preukázať, že hospodársky záujem, ktorý pre neho predstavuje vlastníctvo AKSSA, je zanedbateľný.
- 71 V druhom rade, pokiaľ ide o spoločnosť Sabra Maritime Agency, a konkrétnejšie o tvrdenie žalobcu, podľa ktorého bola táto spoločnosť znárodnená, z internetovej stránky sýrskeho ministerstva dopravy, ktorá obsahuje opis námorného sektora predložený žalobcom, vyplýva, že od 1. januára 1981 sa lodná agentúra sýrskej vlády stala jediným zástupcom pre všetky lodné spoločnosti, vlastníkov lodí a prepravcov do sýrskych prístavov. Zo znenia tohto opisu možno vyvodiť, že od tohto dátumu bolo v Sýrii znárodnené odvetvie lodných agentúr. Z toho však tiež vyplýva, že legislatívny dekrét č. 55 z roku 2002 povolil na účely určenia obchodných plavidiel na dopravu do sýrskych prístavov rozvoj činností v odvetví lodných agentúr fyzickým a právnickým osobám, a to tak v oblasti prepravy cestujúcich, ako aj v oblasti prepravy tovaru. Z toho treba vyvodiť, že podľa tohto legislatívneho dekrétu bolo odvetvie činnosti lodných agentúr od roku 2002 privatizované.
- 72 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že licencia spoločnosti Sabra Maritime Agency bola zrušená po jej znárodnení a že spoločnosť sa následne stala neaktívnou a napokon bola vymazaná z obchodného registra, treba uviesť, že žalobca predložil list Riaditeľstva pre vnútorný obchod a ochranu spotrebiteľa v Tartuse z 28. septembra 2020, podľa ktorého sa určité názvy spoločností nenachádzajú v regionálnom obchodnom registri vedenom v meste Tartus. Ide najmä o tieto obchodné názvy: Sabra Group, Sabra Maritime Agency a Yass Marine.
- 73 Treba konštatovať, že Sabra Maritime Agency je jedným z obchodných názvov uvedených v liste citovanom v bode 72 vyššie. Z toho vyplýva, že hoci sa žalobcovi nepodarilo preukázať, že táto agentúra bola znárodnená, predložil dôkaz, že žiadna spoločnosť nesúca tento názov nebola zapísaná v regionálnom obchodnom registri vedenom v meste Tartus.
- 74 Keďže však Rada nepredložila žiadne dôkazy o tom, že spoločnosť Sabra Maritime Agency bola zapísaná v regionálnom obchodnom registri vedenom v meste Tartus pod iným názvom, záver uvedený v bode 73 vyššie nemôže byť spochybnený argumentom Rady, že v podstate predmetné názvy spoločností, „ako sú doslovne uvedené“ v liste Riaditeľstva pre vnútorný obchod a ochranu spotrebiteľa z 28. septembra 2020, nie sú zapísané v regionálnom obchodnom registri vedenom v meste Tartus. Rovnako v prípade neexistencie konkrétnych dôkazov treba zamietnuť tvrdenie Rady založené na tom, že názov subjektov môže mať určité zmeny najmä z dôvodu problémov s prekladom.
- 75 Po tretie, pokiaľ ide o spoločnosť Riamar Shipping, ktorá bola podľa žalobcu zrušená, treba uviesť, že podľa uznesenia č. 77 Riaditeľstva pre vnútorný obchod a ochranu spotrebiteľa v Tartuse z 20. novembra 2018, ktoré predložil žalobca, bol údaj o spoločnosti „Abdulkader Sabra & Co (RIAMAR SHIPPING)“, ktorej predmetom činnosti je riadenie námornej dopravy, vymazaný z obchodného registra okrem iného z dôvodu zániku spoločnosti na základe dohody medzi jej spoločníkmi z 27. júna 2018. Okrem toho z uvedeného uznesenia vyplýva, že Riamar Shipping je obchodným menom spoločnosti Abdulkader Sabra & Co. Preto treba dospieť k záveru, že spoločnosť Abdulkader Sabra & Co., ktorej zodpovedá obchodné meno Riamar Shipping, bola skutočne zrušená.
- 76 Po štvrté, pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, podľa ktorého Sabra Group neexistuje, treba konštatovať, že Sabra Group je jedným z obchodných názvov uvedených v liste citovanom v bode 72 vyššie. Z toho vyplýva, že žiadna spoločnosť s týmto názvom nie je zapísaná v regionálnom obchodnom registri vedenom v meste Tartus.

- 77 Rada okrem toho uviedla predpoklad, že Sabra Group je v skutočnosti spoločnosť Abdulkader Sabra & Co. Toto tvrdenie však nie je nijako podložené. V každom prípade z bodu 75 vyššie vyplýva, že Abdulkader Sabra & Co. už neexistuje.
- 78 Po piate, pokiaľ ide o spoločnosť Yass Marine, o ktorej žalobca tvrdí, že o nej nikdy nepočul, treba v každom prípade konštatovať, že Yass Marine je jedným z obchodných názvov uvedených v liste citovanom v bode 72 vyššie. Z toho vyplýva, že žiadna spoločnosť s týmto názvom nie je zapísaná v regionálnom obchodnom registri vedenom v meste Tartus. Ako pritom bolo uvedené v bode 74 vyššie, toto konštatovanie nemožno spochybníť nepodloženým tvrdením Rady, podľa ktorého v podstate môžu byť v menách subjektov určité variácie, a to najmä z dôvodu problémov s prekladom.
- 79 Okrem toho z potvrdenia od libanonského obchodného registra z 29. apríla 2020 predloženého v prílohe repliky vyplýva, že v uvedenom registri nie je zapísaná žiadna spoločnosť s menom Yass Marine. Rada spochybňuje toto potvrdenie, keďže samotné potvrdenie uvádza, že register môže byť neúplný.
- 80 V tejto súvislosti sa vo výpise uvedenom v bode 79 vyššie uvádza, že pozornosť sa upriamuje na skutočnosť, že „automatizácia [údajov] je neúplná a [že] môže dôjsť k chybám“. Treba sa domnievať, že ide o všeobecnú a štandardizovanú poznámku, takže v prípade neexistencie iných dôkazov musí byť výpis chápaný tak, že obsahuje úplnú informáciu týkajúcu sa uvedenia spoločnosti Yass Marine v tomto registri.
- 81 Z vyššie uvedeného ako celku vyplýva, že žalobca preukázal, že Abdelkader Sabra & Co, spoločnosť, ktorej zodpovedá obchodné meno Riamar Shipping, bola zrušená, a že Sabra Maritime Agency, Sabra Group, ani Yass Marine nie sú zapísané v regionálnom obchodnom registri vedenom v meste Tartus. Z vyššie uvedeného však vyplýva, že AKSSA v čase prijatia napadnutých aktov naďalej vykonávala činnosť a že za rok 2019 vykázala kladný čistý príjem, takže ju nemožno považovať za stratovú spoločnosť.
- 82 Za týchto okolností treba dospieť k záveru, že hoci žalobca preukázal, že v čase prijatia napadnutých aktov už nemal viacero hospodárskych záujmov v odvetví lodnej dopravy, nič to nemení na tom, že je stále majiteľom spoločnosti AKSSA, lodnej agentúry, ktorá stále vykonáva činnosť a ktorá pre neho nie je len zanedbateľným hospodárskym záujmom.

b) O hospodárskych záujmoch žalobcu v odvetví cestovného ruchu

- 83 Z informácií zverejnených na internetovej stránke „Aliqtisadi“ vyplýva, že žalobca je zakladajúcim partnerom v spoločnosti Phoenicia Tourism Company. Navyše podľa internetovej stránky „The Syria Report“ bola spoločnosť Phoenicia Tourism Company, v ktorej žalobca vlastní 85 % akcií, založená 5. júla 2012 v meste Tartus v odvetví hotelierstva. Z týchto informácií tiež vyplýva, že sýrske ministerstvo cestovného ruchu udelilo spoločnosti Phoenicia Tourism Company zákazku na výstavbu a správu štvorhviezdičkového hotela na ostrove Rouad so 150 lôžkami v odhadovanej hodnote 700 miliónov SYP.
- 84 Treba uviesť, že žalobca nespochybňuje ani svoju účasť v spoločnosti Phoenicia Tourism Company, ani uzavretie zmluvy so sýrskym ministerstvom cestovného ruchu. Naopak, skutočnosti uvádzané žalobcom potvrdzujú význam projektu z oblasti cestovného ruchu na ostrove Rouad. V tejto súvislosti sa v článku 4 technických špecifikácií a v článku 4 investičnej zmluvy, ktoré predložil žalobca, uvádza, že projekt má okrem iného zahŕňať štvorhviezdičkový

hotel so 150 až 200 lôžkami, reštaurácie a kaviarne s kapacitou 700 až 900 miest, nákupné centrum, športovú halu a prístav s kotviskami pre najmenej 20 člnov, jacht a výletných lodí. Okrem toho z nedatovaného oznámenia č. 3 sýrskeho ministerstva cestovného ruchu, ktoré obsahuje ponuku na investície do viacerých lokalít v rámci siedmeho investičného fóra pre cestovný ruch, ktoré predložil žalobca, vyplýva, že celkové investičné náklady na tento projekt predstavujú 700 miliónov SYP.

- 85 V dôsledku toho žalobca má hospodárske záujmy v odvetví cestovného ruchu.
- 86 Žalobca však v podstate tvrdí, že Phoenicia Tourism Company je od roku 2012 nečinná. Na podporu svojho tvrdenia žalobca predložil daňové priznania tejto spoločnosti týkajúce sa rokov 2014 až 2019. V týchto daňových priznaniach sa uvádza, že táto spoločnosť bola počas týchto rokov nečinná.
- 87 Rada spochybňuje tieto daňové priznania. Konkrétne na jednej strane uvádza, že všetky vyhlásenia týkajúce sa rokov 2014 až 2018 boli finančným riaditeľstvom v meste Tartus opečiatkované a podpísané v ten istý deň. Na druhej strane bolo vyhlásenie za rok 2019 podpísané a opečiatkované účtovníkom, čo vyvoláva pochybnosti, pokiaľ ide o otázku, či skutočne vykazuje obchodné činnosti, ktoré boli predložené daňovým orgánom v tomto roku.
- 88 Podľa žalobcu boli vyhlásenia týkajúce sa rokov 2014 až 2018 opečiatkované a podpísané v ten istý deň, pretože vzhľadom na to, že spoločnosť bola v týchto rokoch nečinná, nebola povinná podať daňové priznanie. V roku 2018, keď sa Phoenicia Tourism Company snažila obnoviť svoj zápis do obchodného registra, sýrske riaditeľstvo pre vnútorný obchod požiadalo o nápravu jej daňovej situácie za päť predchádzajúcich rokov. Pokiaľ ide o daňové priznanie z roku 2019, žalobca predložil daňové potvrdenie podpísané a opečiatkované účtovníkom schváleným v Sýrii, ktoré podpísala aj Phoenicia Tourism Company. Pečať nachádzajúca sa na konci dokumentu potvrdzuje, že daňové priznanie bolo 17. marca 2020 predložené finančnému riaditeľstvu v meste Tartus. Daňové priznanie, ktorého platnosť žalobca predložil, a daňové potvrdenie tejto spoločnosti týkajúce sa roku 2019 potvrdzujú, že nevykonávala žiadnu činnosť.
- 89 Treba totiž konštatovať, že všetky daňové priznania spoločnosti Phoenicia Tourism Company týkajúce sa rokov 2014 až 2018 boli podpísané finančným riaditeľstvom v meste Tartus 9. júla 2019. Hoci Rada naznačuje, že táto okolnosť môže vyvolať otázky, nevyvodila z toho nijaký dôsledok, pokiaľ ide o ich zmysluplnú a hodnovernú povahu v zmysle judikatúry pripomenutej v bode 63 vyššie. Okrem toho vysvetlenia poskytnuté žalobcom v súvislosti s touto okolnosťou, ako sú uvedené v bode 88 vyššie, možno považovať za prijateľné.
- 90 Tieto daňové priznania pritom majú preukázať, že Phoenicia Tourism Company bola v období pred rokom 2019 nečinná. To potvrdzuje list sýrskeho ministerstva cestovného ruchu z 25. februára 2020 týkajúci sa investičnej zmluvy (ďalej len „list z 25. februára 2020“), ktorý predložil žalobca. V tomto liste totiž uvedené ministerstvo odkazuje na staršie listy z 22. júla 2019, 1. októbra 2019 a zo 14. januára 2020, v ktorých požiadalo žalobcu o poskytnutie podrobného harmonogramu prác potrebných na realizácii projektu. Keďže realizácia projektu sa v roku 2019 ešte nezačala, je napriek akýmkoľvek dôkazom o opaku, ktoré predložila Rada, rozumné domnievať sa, že spoločnosť poverená jeho realizáciou nebola aktívna ani pred rokom 2019.
- 91 Treba však konštatovať, že žalobca nepredložil žiadnu skutočnosť, ktorá by preukazovala, že táto spoločnosť bola nečinná v čase prijatia napadnutých aktov alebo vo všeobecnosti po roku 2019.

- 92 Aj za predpokladu, že daňové priznanie z roku 2019 potvrdzuje nečinnosť spoločnosti Phoenicia Tourism Company počas roka 2019, táto skutočnosť je totiž v rozpore s tým, čo možno vyvodíť z listu z 25. februára 2020. Podľa tohto listu bol 14. júla 2019 podpísaný dodatok k investičnej zmluve. V nadväznosti na podpísanie tohto dodatku sýrske ministerstvo cestovného ruchu od žalobcu vyžadovalo zaslanie podrobného harmonogramu prác potrebných na realizácii projektu, a to pri štyroch príležitostiach, listami z 22. júla 2019, 1. októbra 2019, 14. januára 2020 a 25. februára 2020. Treba tiež konštatovať, že sýrske ministerstvo cestovného ruchu v tomto liste od žalobcu požadovalo, aby v lehote desiatich dní od uvedeného listu poskytol uvedený harmonogram, ako aj ďalšie informácie, pričom si vyhradilo právo podniknúť právne kroky v prípade, že neodpovie „v súlade s ustanoveniami podpísaného a riadne potvrdeného dodatku k zmluve“.
- 93 Vzhľadom na to, že sýrske orgány začali od tejto spoločnosti vyžadovať realizáciu investičnej zmluvy, podpísanie dodatku k uvedenej zmluve zo 14. júla 2019 predstavuje nepriamy dôkaz o tom, že Phoenicia Tourism Company bola k tomuto dňu aktívna.
- 94 V tejto súvislosti treba odmietnuť tvrdenie žalobcu, že odkaz na dodatok zo 14. júla 2019 uvedený v liste z 25. februára 2020 treba chápať ako odkaz na interný dokument sýrskeho ministerstva cestovného ruchu, keďže akýkoľvek iný výklad je vyvolaný možným zavádzajúcim prekladom z arabčiny do angličtiny. Na jednej strane totiž žalobca toto tvrdenie nepodložil. Konkrétne neposkytol podrobnosti o tomto internom dokumente, ako napríklad jeho obsah alebo cieľ, nevysvetlil, v čom spočíva táto chyba v preklade, a neuviedol v tejto súvislosti žiadne spresnenia. Na druhej strane z listu z 25. februára 2020 jasne vyplýva, že dodatok zo 14. júla 2019 súvisí so zmluvou.
- 95 V tejto súvislosti a vzhľadom na to, že žalobca nepredložil žiadne dôkazy týkajúce sa situácie spoločnosti Phoenicia Tourism Company v roku 2020, žalobca nedokázal spochybníť zistenie Rady, že táto spoločnosť ku dňu prijatia napadnutých opatrení vykonávala činnosť.
- 96 Za týchto okolností treba dospieť k záveru, že žalobcovi sa nepodarilo spochybníť konštatovanie uvedené v bode 85 vyššie, podľa ktorého z dôkazov uvedených v dokumente WK 1755/2020 INIT vyplýva, že má hospodárske záujmy v odvetví cestovného ruchu.

c) O ostatných obchodných záujmoch žalobcu

- 97 Z článku uverejneného na internetovej stránke „al Arabiya News“ vyplýva, že AKSSA vlastní spoločnosť OVO, ktorá vyváža olivový olej. Okrem toho je žalobca podľa informácií uverejnených na internetovej stránke „Al Janoubia“ akcionárom spoločnosti Cham Holding a podľa informácií uverejnených na internetovej stránke MEIRSS je členom predstavenstva tejto spoločnosti. Napokon internetové stránky „Eqstad“ a „al Arabiya News“ naznačujú, že žalobca vlastní tovareň na výrobu sklenených, plastových a kovových nádob.
- 98 Po prvé, pokiaľ ide o OVO, žalobca uznáva, že táto spoločnosť bola v prevádzke od roku 2003 do roku 2006, keď pre významnú distribučnú skupinu vyvážala olivový olej do Talianska a Španielska. Naopak tvrdí, že keď sa tieto vývozy skončili, OVO prestala vykonávať činnosť a následne bola zrušená. Spresňuje, že bola založená 30. mája 2002 a zrušená 27. júna 2018. Na podporu tohto tvrdenia žalobca predložil rozhodnutie č. 78 riaditeľstva pre vnútorný obchod a ochranu spotrebiteľov v Tartuse. Toto rozhodnutie síce nie je datované, ale jasne z neho vyplýva, že zápis

spoločnosti „Olive Virgin Oil Company (OVO Co)“ do obchodného registra bol vymazaný po zrušení tejto spoločnosti 27. júna 2018. Vzhľadom na to, že Rada neuviedla opačné tvrdenia, sa preto treba domnievať, že OVO bola ku dňu prijatia napadnutých aktov zrušená.

- 99 Po druhé, pokiaľ ide o spoločnosť Cham Holding, žalobca tvrdí, že v roku 2007 vlastnil akcie v nepatrnej nominálnej hodnote, ktorá predstavovala 0,00287 % z účtovnej hodnoty tejto spoločnosti, ktorej podielov sa v roku 2011 vzdal. Na podporu svojho tvrdenia žalobca predložil list z 25. augusta 2011 adresovaný predsedovi predstavenstva spoločnosti Cham Holding, v ktorom sa vzdal funkcie spoločníka tejto spoločnosti.
- 100 V tejto súvislosti Rada tvrdí, že list obsahujúci vzdanie sa funkcie nie je zvyčajným prostriedkom zbavenia sa akcií.
- 101 V replike žalobca tvrdí, že v roku 2011 bolo jediným spôsobom, ako sa zbaviť svojich akcií v tejto spoločnosti, predloženie písomného vzdania sa funkcie, pričom akcie v tejto spoločnosti stratili svoju hodnotu po roku 2012. Okrem toho žalobca v prílohe repliky predložil osvedčenie o akciách a zoznam členov predstavenstva tejto spoločnosti, medzi ktorými jeho meno nie je uvedené.
- 102 Treba poznamenať, že meno žalobcu sa skutočne nenachádza na zozname členov predstavenstva spoločnosti Cham Holding. Žalobca však nepreukázal, že toto odstúpenie z funkcie spôsobilo *ipso facto* postúpenie jeho podielu v spoločnosti Cham Holding. Tvrdenie žalobcu, že odstúpenie z funkcie bolo jediným prostriedkom, ako sa zbaviť svojich akcií, pretože tieto akcie stratili po roku 2012 svoju hodnotu, nie je presvedčivé, keďže v každom prípade tvrdí, že sa tohto podielu vzdal pred rokom 2012.
- 103 Okrem toho treba uviesť, že hoci je pravda, že podľa informácií uverejnených tlačovou agentúrou Reuters je postavenie žalobcu ako akcionára spoločnosti Cham Holding minulosťou, informácie uverejnené na internetových stránkach „Eqtsad“ a „Al Janoubia“ len uvádzajú, že žalobca sa z tejto spoločnosti stiahol po prijatí „sankcií“ voči nej, pričom však nespresňuje, že previedol akcie tejto spoločnosti, ktoré vlastnil. Vzhľadom na vysvetlenia poskytnuté žalobcom však nemožno vylúčiť, že stiahnutie sa, na ktoré sa odkazuje v týchto článkoch, znamená jeho odstúpenie z predstavenstva spoločnosti Cham Holding. Okrem toho podľa informácií uverejnených na internetovej stránke „al Arabiya News“ sa žalobca obmedzil na to, že sa prezentoval tak, že už nevlastní akcie tejto spoločnosti. Inými slovami, tento posledný zdroj nepotvrďuje, že žalobca už nie je akcionárom spoločnosti Cham Holding, ale len to, že to tvrdí.
- 104 Vzhľadom na to, že žalobca nepredložil dôkazy, ktoré by preukazovali, že v čase prijatia napadnutých aktov už nebol akcionárom spoločnosti Cham Holding, je potrebné sa domnievať, že bol stále jej akcionárom.
- 105 Po tretie, pokiaľ ide o továreň na výrobu sklenených, plastových a kovových nádob, treba konštatovať, že informácie z internetových stránok „Eqstad“ a „al Arabiya News“ týkajúce sa tejto továrne sú osobitne neurčité, keďže nespresňujú ani názov tejto továrne, ani dátum jej zriadenia. Rada na otázku položenú na pojednávaní v súvislosti s týmto závozom nepredložila dodatočné dôkazy. Treba sa teda domnievať, že z právneho hľadiska nie je dostatočne preukázané, že žalobca je vlastníkom takejto továrne.

- 106 Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca preukázal, že OVO bola ku dňu prijatia napadnutých aktov už zrušená. Nepreukázal však, že už nebol akcionárom spoločnosti Cham Holding. Okrem toho Rada dostatočne nepodložila existenciu továrne na výrobu sklenených, plastových a kovových nádob, ktorej vlastníkom má byť žalobca.
- 107 Za týchto okolností treba dospieť k záveru, že žalobca má iný obchodný záujem ako hospodárske záujmy v odvetví námornej dopravy a cestovného ruchu, ktorý vyplýva z vlastníctva akcií spoločnosti Cham Holding.

d) O funkciách žalobcu vo viacerých orgánoch a inštitúciách

- 108 Z informácií uverejnených na internetových stránkach „Aliqtisadi“, „Eqtsad“, „Enab Baladi“ a „al Arabiya News“ vyplýva, že žalobca je predsedom komory námornej plavby v Sýrii a riaditeľom sýrsko-tureckej obchodnej komory. Postavenie predsedu komory námornej plavby v Sýrii vyplýva aj z informácií uverejnených na internetovej stránke „Syriandays“. Podľa informácií uverejnených na internetových stránkach „Eqtsad“ a „al Arabiya News“ je žalobca tiež podpredsedom sýrsko-ruskej obchodnej komory. Napokon článok uverejnený na internetovej stránke „al Arabiya News“ uvádza, že žalobca bol honorárnym konzulom Turecka v Sýrii.
- 109 Po prvé, pokiaľ ide o miesto predsedu komory námornej plavby v Sýrii, žalobca v podstate tvrdí, že sa tejto funkcie vzdal vo februári 2019. Na podporu tohto tvrdenia predložil uznesenie č. 198 sýrskoho ministerstva dopravy z 13. februára 2019 (ďalej len „uznesenie č. 198“). V tomto uznesení sa uvádza, že voľby sa konali na zasadnutí valného zhromaždenia 4. februára 2019. Toto uznesenie okrem toho obsahuje zoznam mien členov výboru riaditeľov uvedenej komory, medzi ktorými sa nenachádza meno žalobcu. Okrem toho žalobca predložil zápisnicu z výročného zhromaždenia tejto komory, ktoré sa konalo 5. apríla 2019 (ďalej len „správa“), v ktorej sú citované mená členov výboru novozvolených riaditeľov, vrátane mena jeho predsedu. Meno žalobcu v nej nie je uvedené.
- 110 Najprv treba konštatovať, že dôkazy, ktoré žalobca predložil, na rozdiel od toho, čo tvrdí, nepreukazujú, že sa vzdal funkcie predsedu komory námornej plavby v Sýrii, ale potvrdzujú, že na toto miesto nebol znovu zvolený.
- 111 Ďalej, ako uviedla Rada, informácie uvedené v uznesení č. 198 a informácie uvedené v zápisnici nie sú totožné.
- 112 Žalobca, ktorému bola na pojednávaní položená otázka, však bez toho, aby to Rada účinne spochybnila, uviedol, že uznesenie č. 198 a zápisnica zodpovedajú odlišným fázam postupu vymenovania členov riadiaceho výboru riaditeľom komory námornej plavby v Sýrii. V tejto súvislosti zápisnica odkazuje na poslednú fázu uvedeného postupu, čo vysvetľuje, že počet osôb, ktoré sú v nej uvedené, je vyšší než počet osôb uvedených v uznesení č. 198.
- 113 Napokon treba uviesť, že jeden zo zdrojov informácií uvedených v dokumente WK 1755/2020 INIT, a to internetová stránka „Enab Baladi“, odkazuje na žalobcu ako na „prvého“ predsedu komory námornej plavby v Sýrii, čo naznačuje, že v čase prijatia napadnutých aktov ním už nebol.
- 114 Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca ku dňu prijatia napadnutých aktov už nezastával funkciu predsedu komory námornej plavby v Sýrii.

- 115 Po druhé, pokiaľ ide o sýrsko-tureckú obchodnú komoru, žalobca tvrdí, že nie je jej riaditeľom a že tento orgán bol navyše zrušený v roku 2013. Na podporu svojho tvrdenia žalobca predložil rozhodnutie č. 247 sýrskeho ministerstva hospodárstva a zahraničného obchodu z 23. mája 2013, ktoré stanovovalo zrušenie „komory sýrskych podnikateľov“. Toto rozhodnutie okrem iného stanovovalo, že tieto komory budú v budúcnosti reformované.
- 116 Je pravda, ako to tvrdí Rada, že vyššie uvedené rozhodnutie sýrskeho ministerstva hospodárstva a zahraničného obchodu č. 247 neuvádza špecifickým spôsobom sýrsko-tureckú obchodnú komoru. Toto rozhodnutie, ktoré je všeobecne platným aktom, sa však vo svojom článku 1 týka sýrskych obchodných komôr, takže sýrsko-turecká obchodná komora sa musí považovať za patriacu do jeho pôsobnosti.
- 117 Okrem toho z článku na internetovej stránke „al Arabiya News“ vyplýva, že žalobca bol riaditeľom tejto komory v roku 2012, čím naznačuje, že neskôr už jej riaditeľom nebol.
- 118 Vzhľadom na tieto dve skutočnosti a okolnosť, že ostatné dôkazy, ktoré Rada predložila, aby preukázala, že žalobca mal postavenie riaditeľa sýrsko-tureckej obchodnej komory, neobsahujú informácie, ktoré by umožnili s dostatočnou istotou konštatovať, že sýrsko-turecká obchodná komora bola obnovená v súlade s článkom 2 rozhodnutia č. 247 a že žalobca bol opäť vymenovaný za jej riaditeľa, existujú pochybnosti o tom, či žalobca bol ku dňu prijatia napadnutých opatrení skutočne riaditeľom sýrsko-tureckej obchodnej komory, takže treba dospieť k záveru, že Rada nepreukázala dostatočne, že žalobca zastával takúto funkciu.
- 119 Po tretie, pokiaľ ide o sýrsko-ruskú obchodnú komoru, žalobca tvrdí, že už nie je členom ani podpredsedom tohto orgánu. Podľa žalobcu bola táto komora zrušená v roku 2013. Okrem toho bol po roku 2013 zriadený nový výbor, ktorý zahŕňal výlučne členov pochádzajúcich zo štátov priaznivo naklonených sýrskemu režimu.
- 120 Pokiaľ ide o údajné rozpustenie sýrsko-ruskej obchodnej komory, žalobca v podstate odkazuje na rozhodnutie č. 247 sýrskeho ministerstva hospodárstva a zahraničného obchodu z 23. mája 2013 uvedené v bode 115 vyššie.
- 121 V replike sa však žalobca zmieňuje o zriadení nového výboru v roku 2013, čo naznačuje, že sýrsko-ruská obchodná komora bola v súlade s článkom 2 rozhodnutia č. 247 obnovená krátko po jej rozpustení.
- 122 Na podporu svojho tvrdenia, že už nie je súčasťou tohto orgánu, však žalobca predkladá snímku obrazovky z internetovej stránky sýrsko-ruskej obchodnej komory, ktorá podrobne opisuje zloženie tejto komory. Treba však konštatovať, že tento dokument neobsahuje nijaký dátum a že žalobca, ktorému bola na pojednávaní v tejto súvislosti položená otázka, nebol schopný dátum uviesť, takže nemožno tvrdiť, že tento dokument skutočne odráža zloženie rady, ktoré existovalo v čase prijatia napadnutých aktov. Žalobca teda dostatočne nepodložil svoje tvrdenie, podľa ktorého v čase prijatia napadnutých aktov už nebol členom sýrsko-ruskej obchodnej komory.
- 123 V dôsledku toho žalobca platne nespochybnil konštatovanie, podľa ktorého bol ku dňu prijatia napadnutých aktov podpredsedom sýrsko-ruskej obchodnej komory.
- 124 Po štvrté žalobca popiera, že mal postavenie honorárneho konzula Turecka v Sýrii, a tvrdí, že bol honorárnym konzulom Turecka v Tartuse od 1. marca 2009 do roku 2020. Podľa žalobcu išlo o rýdzo čestnú funkciu, ktorej výkon nesledoval hospodárske ani obchodné účely. V tejto

súvislosti žalobca v podstate opisuje úlohu honorárneho konzula, ktorého úlohou je najmä poskytovať konzulárne služby a pomoc občanom krajiny, ktorá ho vymenovala, ako aj zúčastňovať sa na rozvoji obchodu s uvedenou krajinou.

- 125 Treba konštatovať, že jediným dôkazom predloženým Radou na účely preukázania, že žalobca je honorárnym konzulom Turecka v Sýrii, je článok uverejnený 8. júna 2018 na internetovej stránke „al Arabiya News“. Tento článok však neumožňuje s dostatočnou istotou tvrdiť, že žalobca bol v čase prijatia napadnutých aktov stále honorárnym konzulom. Uvádza totiž len to, že žalobca „bol“ (was) takýmto konzulom. Na porovnanie, tento článok uvádza, že žalobca bol členom sýrsko-ruskej obchodnej komory od jej založenia.
- 126 V dôsledku toho treba konštatovať, že Rada z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala, že žalobca bol v čase prijatia napadnutých aktov stále honorárnym konzulom Turecka v Sýrii.
- 127 Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca bol ku dňu prijatia napadnutých aktov podpredsedom sýrsko-ruskej obchodnej komory. Naopak, podarilo sa preukázať, že v čase prijatia napadnutých aktov už nebol predsedom komory námornej plavby v Sýrii. Okrem toho Rada dostatočne nepreukázala, že žalobca zastával postavenie riaditeľa sýrsko-tureckej obchodnej komory a funkciu honorárneho konzula Turecka v Sýrii.

e) Záver o postavení popredného podnikateľa pôsobiaceho v Sýrii

- 128 Vzhľadom na vyššie uvedené treba dospieť k záveru, že Rada predložila súbor dostatočne konkrétnych, presných a zhodujúcich sa nepriamych dôkazov umožňujúcich preukázať, že žalobca je popredným podnikateľom pôsobiacim v Sýrii, a to z dôvodu jeho hospodárskych záujmov, najmä v odvetví námornej dopravy a odvetví cestovného ruchu, ako aj z dôvodu jeho poprednej pozície v sýrsko-ruskej obchodnej komore.

f) O spojení so sýrskym režimom

- 129 Žalobca v podstate tvrdí, že Rada môže mená vplyvných podnikateľov pôsobiacich v Sýrii zaradiť do zoznamov len vtedy, ak sú skutočne prepojení so sýrskym režimom, môžu mať naň vplyv alebo predstavujú riziko obchádzania reštriktívnych opatrení. V tejto súvislosti žalobca tvrdí, že aj za predpokladu, že by sa považoval za prosperujúcu alebo vplyvnú osobu vykonávajúcu svoju činnosť v Sýrii, nie je prepojený so sýrskym režimom ani nie je súčasťou úzkeho okruhu popredných podnikateľov pôsobiacich v Sýrii, ktorý je definovaný v odôvodnení 6 rozhodnutia 2015/1836.
- 130 Treba uviesť, že v prejednávanej veci k zaradeniu mena žalobcu do dotknutých zoznamov došlo v legislatívnom kontexte rozhodnutia 2013/255, zmeneného rozhodnutím 2015/1836. Z tohto dôvodu rozhodnutie 2015/1836 zaviedlo najmä ako objektívne, samostatné a dostatočné kritérium zaradenia kritérium „poprední podnikatelia pôsobiaci v Sýrii“, takže Rada už nie je povinná preukázať existenciu spojenia medzi touto kategóriou osôb a sýrskym režimom, ako stanovovalo rozhodnutie 2013/255 pred jeho zmenou, ani medzi touto kategóriou osôb a podporou tohto režimu alebo výhodou získanou z tohto režimu, keďže byť popredným podnikateľom pôsobiacim v Sýrii postačuje na uplatnenie predmetných reštriktívnych opatrení na určitú osobu. Z rozhodnutia 2013/255 v znení zmenenom rozhodnutím 2015/1836 však nijako nevyplýva, že by Rada mala povinnosť predložiť dôkaz o splnení dvojitej podmienky týkajúcej sa postavenia popredného podnikateľa a dostatočného spojenia so sýrskym režimom [pozri v tomto

zmysle rozsudky z 9. júla 2020, Haswani/Rada, C-241/19 P, EU:C:2020:545, body 71 až 74; zo 4. apríla 2019, Sharif/Rada, T-5/17, EU:T:2019:216, body 55 a 56 (neuvverejnené), a uznesenie z 11. septembra 2019, Haswani/Rada, T-231/15 RENV, neuvverejnené, EU:T:2019:589, bod 56].

- 131 V tomto zmysle Všeobecný súd konštatoval, že z kritéria týkajúceho sa postavenia „popredných podnikateľov pôsobiacich v Sýrii“ možno vyvodiť vyvrátiteľnú domnienku spojenia so sýrskym režimom (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. apríla 2019, Sharif/Rada, T-5/17, EU:T:2019:216, bod 106, a uznesenie z 11. septembra 2019, Haswani/Rada, T-231/15 RENV, neuvverejnené, EU:T:2019:589, bod 60). Táto domnienka sa uplatní vtedy, ak bola Rada schopná preukázať nielen to, že osoba je podnikateľom pôsobiacim v Sýrii, ale že ju možno považovať za poprednú. Ako totiž vyplýva zo znenia odôvodnenia 6 rozhodnutia 2015/1836, Rada sa snaží využívať práve vplyv, ktorý môže mať táto kategória osôb na sýrsky režim, tak, že ich prostredníctvom reštriktívnych opatrení, ktoré voči nim prijíma, prinúti vyvíjať tlak na sýrsky režim, aby zmenil svoju represívnu politiku. Keďže sa Rade podarilo preukázať vplyv, ktorý môže na uvedený režim mať podnikateľ, existuje domnienka spojenia uvedenej osoby so sýrskym režimom.
- 132 Treba však pripomenúť, že dodržiavanie pravidiel týkajúcich sa dôkazného bremena a vykonávania dôkazov v oblasti reštriktívnych opatrení Všeobecným súdom znamená, že Všeobecný súd koná v súlade so zásadou uvedenou v ustálenej judikatúre uvedenej v bode 38 vyššie a pripomenutou Súdnym dvorom v rozsudku z 11. septembra 2019, HX/Rada (C-540/18 P, neuvverejnený, EU:C:2019:707, body 48 až 50), podľa ktorej v prípade spochybnenia dôvodnosti dôvodov na zaradenie do zoznamu dôkazné bremeno v podstate prislúcha inštitúcii.
- 133 Žalobcovi preto nemožno stanoviť neprimeranú mieru dokazovania, aby vyvrátil domnienku spojenia so sýrskym režimom. Na žalobcu teda treba hľadieť tak, že sa mu podarilo vyvrátiť uvedenú domnienku, pokiaľ uvedie tvrdenia alebo dôkazy, ktoré by mohli vážne spochybníť vierohodnosť dôkazov predložených Radou, alebo ich posúdenie, najmä vzhľadom na podmienky stanovené článkom 27 ods. 3 a článkom 28 ods. 3 rozhodnutia 2013/255, v znení zmenenom rozhodnutím 2015/1836, alebo ak súdu Únie predloží súbor dôkazov o neexistencii alebo zániku spojitosti s uvedeným režimom, o neexistencii vplyvu na uvedený režim alebo o neexistencii reálneho rizika obchádzania reštriktívnych opatrení v súlade s článkom 27 ods. 3 a článkom 28 ods. 3 tohto rozhodnutia (rozsudok z 8. júla 2020, Zubedi/Rada, T-186/19, EU:T:2020:317, bod 71).
- 134 Na úvod treba overiť, či sa Rada na preukázanie spojenia medzi žalobcom a sýrskym režimom z dôvodu hospodárskej činnosti žalobcu odvoláva len na domnienku spojitosti v zmysle judikatúry uvedenej v bodoch 130 a 131 vyššie. V tomto zmysle treba preskúmať, či dôkazy predložené Radou a obsiahnuté v dokumente WK 1755/2020 INIT umožňujú výslovne preukázať väzby medzi ekonomickou činnosťou žalobcu a sýrskym režimom, alebo či Rada vychádzala len z domnienky spojitosti, ktorá bola práve pripomenutá.
- 135 V tejto súvislosti po prvé, pokiaľ ide o spoločnosť AKSSA, žiadny z dôkazov uvedených v dokumente WK 1755/2020 INIT neumožňuje preukázať osobitné prepojenie medzi touto lodnou agentúrou, ktorá navyše nie je jedinou agentúrou v Sýrii, a sýrskym režimom.
- 136 Po druhé, pokiaľ ide o spoločnosť Phoenicia Tourism Company, z internetovej stránky „The Syria Report“ vyplýva a žalobca potvrdil, že podpísal zmluvu so sýrskym ministerstvom cestovného ruchu.

- 137 Po tretie z dokumentu WK 1755/2020 INIT, najmä z článkov pochádzajúcich od tlačovej agentúry Reuters a z internetovej stránky „Al Janoubia“ vyplýva, že Cham Holding, ktorá patrí Ramimu Makhloufovi, podporovateľovi sýrskeho režimu a bratrancovii Baššára Al-Assada, udržiava vzťahy so sýrskym režimom.
- 138 Napokon po štvrté, pokiaľ ide o postavenie žalobcu v sýrsko-ruskej obchodnej komore, treba uviesť, že dôkazy poskytnuté Radou neumožňujú určiť postavenie uvedenej obchodnej komory vo vzťahu k sýrskemu režimu. Okrem toho dôkazy neposkytujú žiadne spresnenie, pokiaľ ide o väzby medzi sýrsko-ruskou obchodnou komorou a sýrskym režimom. Dokument WK 1755/2020 INIT preto neumožňuje vymedziť spojitosť existujúcu medzi funkciou, ktorú žalobca zastával, a sýrskym režimom.
- 139 V dôsledku toho sa jediné dôkazy, okrem uplatnenia domnienky spojitosti so sýrskym režimom, ktoré Rada uviedla na preukázanie spojitosti medzi žalobcom a sýrskym režimom, týkajú jednak spoločnosti Phoenicia Tourism Company a jednak spoločnosti Cham Holding.
- 140 Pokiaľ však ide o spoločnosť Phoenicia Tourism Company, hoci podpísala zmluvu so sýrskym ministerstvom cestovného ruchu, treba poznamenať, že ako sa uvádza v bode 179 nižšie, okolnosti súvisiace s uzavretím tejto zmluvy, ako aj samotná realizácia projektu z oblasti cestovného ruchu na ostrove Rouad nie sú jasné, takže Rada, ktorej prináleží uniesť dôkazné bremeno, sa nemôže odvolávať len na túto zmluvu, aby preukázala prepojenie medzi žalobcom a sýrskym režimom v zmysle odôvodnenia 6 rozhodnutia 2015/1836 (pozri bod 9 vyššie).
- 141 Pokiaľ ide o spoločnosť Cham Holding, žalobca preukázal, že odišiel z predstavenstva tejto spoločnosti a že je v nej už len akcionárom. Žiadny dôkaz predložený Radou pritom nevysvetľuje, ako by žalobca navzdory tomu, že sa, ako uviedol, od spoločnosti dištancoval, zachovával osobitné väzby so spoločnosťou Cham Holding alebo Ramim Makhloufom, a všeobecnejšie so sýrskym režimom.
- 142 Rada sa teda pri preukazovaní väzby medzi žalobcom a uvedeným režimom môže odvolávať len na domnienku spojitosti so sýrskym režimom. Preto je potrebné posúdiť, či dôkazy predložené žalobcom umožňujú vyvrátiť domnienku spojitosti so sýrskym režimom.
- 143 V tejto súvislosti treba preskúmať tvrdenia žalobcu, ktorými sa snaží preukázať, že nie je prepojený so sýrskym režimom, že naň nemá vplyv a že nepredstavuje žiadne riziko obchádzania reštriktívnych opatrení.
- 144 V prvom rade žalobca v podstate tvrdí, že odišiel zo Sýrie, aby sa v roku 2012 usadil v Libanone z dôvodu konania sýrskeho režimu, voči ktorému má výhrady. Po roku 2012 pricestoval do Sýrie len dvakrát.
- 145 Treba konštatovať, že medzi účastníkmi konania je nesporné, že žalobca od roku 2012 žije v Libanone. Táto okolnosť však nevyhnutne neznamená, že žalobca nemá naďalej hospodárske záujmy v Sýrii alebo že naďalej nezastáva funkcie v orgánoch a inštitúciách spojených s hospodárskym životom tejto krajiny. Ako však vyplýva z bodu 128 vyššie, Rada predložila súbor nepriamych dôkazov, ktoré v podstate preukazujú, že žalobca má v Sýrii naďalej hospodárske záujmy. Okrem toho aj za predpokladu, že by žalobca prišiel do Sýrie z dôvodu úmrtia jeho matky, neznamená to, že by tak neurobil pri iných príležitostiach. Navyše počet jeho návštev Sýrie po tom, ako sa usídlil v Libanone, nemôže byť relevantný, keďže žalobca má naďalej záujmy v Sýrii.

- 146 V druhom rade mal podľa žalobcu jeho nesúhlas so sýrskym režimom pre neho negatívne dôsledky. Konkrétne sýrske tajné služby vydali naňho po jeho odchode zo Sýrie zatýkací rozkaz. Na podporu svojho tvrdenia žalobca predložil obežník oddelenia sýrskej Verejnej informačnej služby z 21. októbra 2014, v ktorom sa v súvislosti s obežníkom z 18. októbra 2014, ktorého predmetom bolo začatie vyšetrovania voči určitým osobám, uvádza, že žalobca by mal byť z tohto posledného obežníka vyňatý z dôvodu „odpadnutia dôvodov“.
- 147 Skutočnosť, že žalobca bol v roku 2014 vyšetrovanou osobou nemôže za okolností prejednávanej veci predstavovať nepriamy dôkaz toho, že nemá väzby so sýrskym režimom. Treba totiž uviesť, že z tohto vyšetrovania bol vylúčený len tri dni potom, čo bol doňho zaradený, a zo spisu nevyplýva, že by voči nemu počas tohto krátkeho obdobia došlo zo strany sýrskych orgánov k akémukoľvek úkonu. Okrem toho treba podobne ako Rada konštatovať, že dôvody opodstatňujúce zaradenie mena žalobcu do tohto prešetrovania, ako aj dôvody, pre ktoré sa usúdilo, že tieto dôvody prestali existovať, nie sú v dokumente predložennom žalobcom spresnené. V tejto súvislosti žalobca uvádza, že sýrske tajné služby neposkytujú odôvodnenie svojich „zatýkacích rozkazov“ a že tieto dokumenty podliehajú stannému právu. Hoci sa tieto spresnenia javia ako primerane vierohodné, žalobca ich nepodložil a neposkytol vysvetlenia, pokiaľ ide o dôvody, ktoré podľa neho vysvetľujú začatie tohto vyšetrovania, odhliadnuc od predpokladanej vôle sýrskeho režimu poškodí ho. Napokon treba konštatovať, že ku dňu prijatia napadnutých aktov, teda šesť rokov po vydaní tohto zatýkacieho rozkazu, nebolo zo strany sýrskej Verejnej informačnej služby voči žalobcovi vedené vyšetrovanie.
- 148 V treťom rade žalobca tvrdí, že podporuje humanitárne a občianske organizácie, ktoré majú výhrady voči sýrskemu režimu a poskytujú pomoc a asistenciu sýrskym utečencom. Okrem toho žalobca v podstate tvrdí, že sa stretol so zástupcami európskych krajín, aby diskutoval o útlaku, ktorý spôsobuje sýrsky režim.
- 149 Na podporu svojich tvrdení žalobca po prvé predložil vyhlásenie bývalého veľvyslanca Francúzskej republiky v Sýrii a Maltézskeho rádu v Libanone z 20. apríla 2020. Bývalý veľvyslanec v tomto vyhlásení uvádza, že žalobcu poznal počas svojho pobytu v Sýrii a mal s ním priateľské vzťahy. V podstate vysvetľuje, že po roku 2011 sa znovu stretol so žalobcom v Libanone a že žalobca prejavil živý záujem o humanitárne činnosti vedené Maltézskeho rádcom v Libanone v prospech sýrskych utečencov, na ktoré poskytol finančnú pomoc. Napokon poznamenáva, že žalobca pri príležitosti svojich stretnutí so žalobcom poukazyval na „dramatickú situáciu“ v Sýrii. Tvrdí, že vždy zaznamenal vo vyhláseniach žalobcu silnú výhradu týkajúcu sa existujúceho režimu, vo vzťahu ku ktorému vyslovil často silnú kritiku, pričom ho považoval za zodpovedný za zhoršenie situácie v krajine.
- 150 Po druhé žalobca predložil list osoby pracujúcej pre humanitárnu organizáciu z 27. apríla 2020. [dôverné]¹ Pokiaľ ide o tieto činnosti, okrem opisu uvedeného v tomto liste žalobca poskytuje podrobnejšie informácie v replike. [dôverné]
- 151 Po tretie žalobca predložil list z 27. apríla 2020 pochádzajúci od inej osoby zapojenej do inej humanitárnej organizácie. [dôverné]
- 152 Po štvrté žalobca predložil list z 27. apríla 2020 pochádzajúci od tretej osoby. [dôverné]

¹ Vynechané dôverné údaje.

- 153 Po piate žalobca tvrdí, že jeho rodina sa podieľala na činnosti organizácie Phoenicia Maritime Training Centre. V podstate údajne ide o vzdelávacie zariadenie v oblasti námornej dopravy v Sýrii, ktoré založili jeho synovia a ktoré za symbolický poplatok poskytuje školenia mladým obyvateľom ostrova Rouad. V tejto súvislosti činnosti tohto centra nie sú zamerané na dosahovanie zisku. Podľa žalobcu toto centrum poskytuje alternatívu mladým obyvateľom ostrova Rouad, ktorí sa obávajú, že budú povolaní do výkonu vojenskej služby alebo zatknutí. Všeobecnejšie žalobca tvrdí, že na obyvateľov ostrova Rouad sa nazerá ako na opozíciu voči režimu, pretože vyznávajú sunitckú vetvu islamu.
- 154 V prvom rade treba konštatovať, že tvrdenie žalobcu, podľa ktorého sa jeho pôsobenie v organizácii Phoenicia Maritime Training Centre má v podstate chápať ako dôkaz jeho opozície voči sýrskemu režimu, toto nie je podložené ani obsahom osvedčenia z 23. decembra 2019, ktoré potvrdzuje akreditáciu tejto inštitúcie na vzdelávanie, ani obsahom zoznamu poplatkov tejto inštitúcie z 1. júla 2020. Žalobca pritom na podporu svojho tvrdenia nepredložil nijaký iný dôkaz.
- 155 Pokiaľ ide o vyhlásenia predložené žalobcom, treba uviesť, že vzhľadom na neexistenciu právnej úpravy Únie týkajúcej sa pojmu dôkaz súd Únie zakotvil zásadu voľného predkladania alebo slobodu dôkazných prostriedkov, ktorú treba chápať ako možnosť predkladať na preukázanie určitej skutočnosti dôkazy akejkoľvek povahy, ako sú výpovede, listinné dôkazy a priznania. V súlade s tým súd Únie zakotvil zásadu voľného hodnotenia dôkazov, podľa ktorej určenie dôveryhodnosti, alebo inými slovami, dôkaznej hodnoty dôkazného prostriedku je ponechané na vnútorné presvedčenie súdu (pozri rozsudok z 13. decembra 2018, Iran Insurance/Rada, T-558/15, EU:T:2018:945, bod 153 a citovanú judikatúru).
- 156 Na určenie dôkaznej hodnoty dokumentu je navyše potrebné zohľadniť viacero skutočností, ako je pôvod dokumentu, okolnosti jeho vypracovania, subjekt, ktorému je určený, jeho obsah, a položiť si otázku, či sa podľa týchto skutočností informácia, ktorú obsahuje, zdá byť zmysluplná a vierohodná (pozri rozsudok z 13. decembra 2018, Iran Insurance/Rada, T-558/15, EU:T:2018:945, bod 154 a citovanú judikatúru).
- 157 Pokiaľ ide konkrétne o svedecké výpovede, o ich spoľahlivosti a dôveryhodnosti musí v každom prípade svedčiť ich celkový vnútorný súlad a majú o to väčšiu váhu, čím viac sú vo svojich podstatných bodoch podporené ďalšími objektívnymi skutočnosťami uvedenými v spise (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. mája 2015, Dalli/Komisija, T-562/12, EU:T:2015:270, bod 78).
- 158 V prejednávacom prípade treba po prvé uviesť, že vyhlásenia poskytnuté žalobcom pochádzajú od bývalého veľvyslanca Francúzskej republiky a Maltézskeho rádu, ako aj od osôb na vysokom stupni hierarchie humanitárnych organizácií. Rada túto skutočnosť nespochybnila.
- 159 Po druhé žiadna skutočnosť v spise neumožňuje predpokladať, že autori týchto vyhlásení majú osobný záujem na tomto spore, ani že by medzi sebou udržiavali väzby, takže nemožno predpokladať, že sa dohodli na tom, že poskytnú žalobcovi zhodujúce sa vyhlásenia. To Rada nakoniec ani netvrdila.
- 160 Po tretie adresátom týchto vyhlásení je Všeobecný súd. Autori týchto vyhlásení, a osobitne bývalý veľvyslanectvo Francúzskej republiky a Maltézskeho rádu, tieto dokumenty vypracovali nielen s úplnou znalosťou systému reštriktívnych opatrení zavedeného Úniou voči Sýrii a cieľa, ktorý sleduje, ako bol pripomenuté v bodoch 2, 5 a 9 vyššie, ale aj o význame, ktorý pre žalobcu má podanie tejto žaloby.

- 161 Po štvrté sa štyri vyhlásenia zhodujú, pokiaľ ide o ich obsah. Všetky žalobcu opisujú ako otvoreného kritika politiky sýrskeho režimu, ktorý poskytol finančnú pomoc programom zavedeným na pomoc sýrskym utečencom.
- 162 Po piate, pokiaľ ide o objektívne dôkazy v spise potvrdzujúce obsah vyhlásení žalobcu, v súlade s judikatúrou uvedenou v bode 157 vyššie treba uviesť, že žalobca predložil e-mailovú korešpondenciu, z ktorej vyplýva, že bol v kontakte so sekretariátom vtedajšieho veľvyslanca Francúzskej republiky, odlišným od toho, ktorý poskytol vyhlásenie, s cieľom zorganizovať stretnutie v roku 2016, a že v roku 2013 zorganizoval večeru, na ktorú boli pozvaní vtedajší veľvyslanec Španielskeho kráľovstva, ďalší španielsky diplomat a vtedajšia veľvyslankyňa Únie v Libanone, pričom veľvyslankyňa Únie potvrdila svoju účasť na uvedenej večeri.
- 163 Napokon po šieste treba konštatovať, že Rada neuviedla nijaké tvrdenie, ktoré by spochybnilo dôveryhodnosť vyhlásení predložených žalobcom.
- 164 V súlade s judikatúrou pripomenutou v bode 156 vyššie preto treba uznať, že vyhlásenia, ktoré predložil žalobca, majú zmysluplnú a hodnovernú povahu.
- 165 Pokiaľ ide o obsah týchto vyhlásení, všetky poukazujú na silnú kritiku, ktorú žalobca vyjadril voči politike sýrskeho režimu, ale aj finančnú pomoc, ktorú poskytol humanitárnym organizáciám slúžiacim na podporu sýrskych utečencov. Navyše potvrdzujú vzťahy, ktoré žalobca udržiava s diplomatickými zástupcami členských štátov Únie a samotnej Únie.
- 166 Je pravda, ako uvádza Rada, že žalobca neposkytol dodatočné informácie o činnostiach humanitárnych organizácií, o ktorých tvrdí, že ich podporuje, ani o ich odmietaní sýrskeho režimu, okrem tých, ktoré vyplývajú z vyššie uvedených vyhlásení a z jeho písomností. Treba však poznamenať, že Rada netvrdí, že tieto humanitárne organizácie neexistujú. Keďže Rada mala k dispozícii názvy týchto organizácií, mohla predložiť dôkazy, ktoré by preukázali, že činnosti, ktoré vykonávajú, nie sú takými činnosťami, aké autori vyhlásení opísali vo svojich vyhláseniach alebo žalobca vo svojich písomných podaniach.
- 167 Okrem toho sa Rada domnieva, že je pravdepodobné, že žalobca sa pokúsil zakryť svoje väzby so sýrskym režimom, aby neohrozil svoje medzinárodné činnosti a kontakty so svojimi európskymi a svetovými partnermi. Žalobca tak nezabudol vykonávať charitatívne činnosti a vyjadrovať výhrady voči režimu vo vzťahoch, ktoré udržiava so svojimi medzinárodnými kontaktmi.
- 168 Na pojednávaní Rada Všeobecnému súdu uviedla, že článok internetovej stránky „Eqstad“ predstavuje dôkaz o tom, že cieľom správania žalobcu bolo zakryť jeho väzby so sýrskym režimom.
- 169 Takýto nepriamy dôkaz však nemožno považovať za dostatočný na podloženie tvrdenia Rady. Tento článok sa totiž jednak nezaobera väzbami žalobcu s humanitárnymi organizáciami alebo zástupcami členských štátov Únie, ale jeho odchodom do Libanonu, a jednak nie je potvrdený žiadnym iným dôkazom.
- 170 Rada napokon nepredložila nijaký dôkaz, ktorý by diskreditoval obsah vyhlásení, ktoré predložil žalobca. Rada, ktorej bola na pojednávaní položená otázka, sa obmedzila na tvrdenie, že musia byť v rovnováhe s dôkazmi, ktoré predložila bez toho, aby predložila osobitné dôkazy na ich spochybnenie.

- 171 Vzhľadom na všetko, čo bolo uvedené vyššie, treba konštatovať, že vyhlásenia predložené žalobcom preukazujú, že sa od sýrskeho režimu dištancoval a že financuje humanitárne misie, ktoré pomáhajú sýrskym utečencom.
- 172 Po štvrté podľa žalobcu sýrskemu režimu vadilo najmä to, že prostredníctvom spoločnosti Phoenicia Tourism vyhral verejnú súťaž na rozvoj v oblasti cestovného ruchu na ostrove Rouad a následne tam odmietol investovať a realizovať výstavbu hotela. Podľa žalobcu skutočnosť, že toto verejné obstarávanie vyhral, mu v podstate umožnila znovu získať kontrolu nad pozemkami, ktoré boli vyvlastnené na úkor jeho rodiny v roku 1983. Do tohto projektu však neuskutočnil žiadnu investíciu, čo režim viedlo k hrozbe, že podnikne proti žalobcovi právne kroky.
- 173 Na podporu svojich tvrdení žalobca predložil na jednej strane dekrét č. 3 053 sýrskeho prezidenta, ktorý bol sýrskemu ministerstvu cestovného ruchu doručený 1. januára 1983, ktorého článok 1 stanovuje vyvlastnenie pozemkov na ostrove Rouad s cieľom realizovať projekt v oblasti cestovného ruchu, a na druhej strane tri dokumenty týkajúce sa pozemkov, ktoré vlastní určité osoby s priezviskom Sabra. Prvé dva dokumenty z 21. januára 1962 a z 1. marca 1977 neuvádzajú meno žalobcu. Tretí dokument, ktorý vyhotovilo riaditeľstvo pre nehnuteľností Tartusu 25. mája 2006, uvádza meno žalobcu. Žalobca napokon predkladá nedatovaný dokument, podľa ktorého bol pozemok v držbe jeho starého otca predmetom vyvlastnenia v rámci projektu v oblasti cestovného ruchu na ostrove Rouad.
- 174 V prvom rade treba uviesť, že žalobca v replike spresnil, že všetky pozemky, ktoré rodina vlastnila na ostrove Rouad, neboli vyvlastnené, pretože niektoré z nich sa nenachádzali v časti ostrova, na ktorej mal režim v úmysle rozvíjať svoj projekt v oblasti cestovného ruchu. V tejto súvislosti treba konštatovať, že žalobca predložil iba dôkaz o vyvlastnení pozemku, ktorý patril jednému z jeho rodinných príslušníkov.
- 175 Ďalej žalobca nepopiera, že v auguste 2012 zaplatil peňažnú sumu zodpovedajúcu nákladom spojeným s účasťou na postupe verejného obstarávania vo výške 1 % celkových odhadovaných nákladov súvisiacich s projektom, a to podľa žalobcu 7 miliónov SYP, čo zodpovedá hodnote približne 88 501 eur. Tieto náklady boli zaplatené ako nenávratné. Okrem toho žalobca predložil dôkaz, že v máji 2013 zaplatil zábezpeku riadneho výkonu vo výške 14 316 600 SYP (približne 113 732 eur).
- 176 Treba uznať, že vyplatenie týchto peňažných súm predstavuje určitú formu investovania do projektu v oblasti cestovného ruchu na ostrove Rouad, aj keď žalobca v podstate tvrdí, že nešlo o investíciu, ktorú od neho sýrsky režim očakával.
- 177 Naproti tomu treba konštatovať, že Rada nepreukázala, že žalobca v rámci projektu v oblasti cestovného ruchu na ostrove Rouad vykonal inú platbu alebo inú investíciu.
- 178 Napokon, ako bolo v podstate uvedené v bode 90 vyššie, žalobca preukázal, že Phoenicia Tourism Company bola do roku 2019 nečinná. Je pravda, ako bolo okrem iného uvedené v bode 95 vyššie, že možnosť, že tento podnik bol aktívny v čase prijatia napadnutých aktov, nemožno zamietnuť. Ako však vyplýva z bodov 92 a 93 vyššie, dôkaz o činnosti tejto spoločnosti je spojený s listom z 25. februára 2020, ktorý hrozil žalobcovi právnymi krokmi v prípade pretrvávajúceho neplnenia zmluvy.

- 179 Z vyššie uvedeného vyplýva, že hoci je žalobca skutočne zapojený do projektu v oblasti cestovného ruchu na ostrove Rouad a od listu z 25. februára 2020 je povinný ho vykonať, okolnosti, za ktorých uzavrel zmluvu o uvedenom projekte a konkrétna realizácia tohto projektu, nie sú jasné. Všeobecný súd konštatuje, že nie je možné s istotou tvrdiť, že žalobca mal v úmysle výlučne získať späť vyvlastnený pozemok, ktorý patril jeho rodine, čo by mohlo predstavovať indíciu na účely vyvrátenia domnienky o spojitosti so sýrskym režimom, ale že nie je možné ani tvrdiť, že urobil všetko pre to, aby zabezpečil rozvoj projektu v oblasti cestovného ruchu na ostrove Rouad, ako to zamýšľal sýrsky režim. V tejto súvislosti totiž nie je tvrdenie Rady, podľa ktorého žalobca nezačal práce v tomto projekte z dôvodov nezávislých od jeho vôle, nijako podložené. Preto v rámci preskúmania tvrdení uvádzaných žalobcom na účely vyvrátenia domnienky o spojitosti treba dospieť k záveru, že žalobca sa na účely vyvrátenia uvedenej domnienky nemôže opierať o dôvody, ktoré ho viedli k uzavretiu zmluvy o projekte v oblasti cestovného ruchu na ostrove Rouad.
- 180 Napokon po piate žalobca v podstate popiera svoje údajné postavenie blízkeho obchodného partnera Ramiho Makhloufa, podporovateľa sýrskoho režimu a bratranca Baššára Al-Assada, teda osoby, s ktorou nie je v kontakte už dvanásť rokov. Žalobca konkrétne tvrdí, že informácie uvedené v dokumente WK 1755/2020 INIT, podľa ktorých je s Ramim Makhloufom prepojený v potravinárskom odvetví, sú nesprávne. V tejto súvislosti s výnimkou činnosti OVO nikdy nevykonával činnosti v tomto odvetví. Okrem toho žalobca tvrdí, že neposkytol služby lodiam prepravujúcim potraviny. Okrem toho podľa žalobcu jediný bod, ktorý zdieľa spoločne s Rami Makhloufom, je skutočnosť, že obaja vlastnili podiely v spoločnosti Cham Holding.
- 181 Z bodu 106 vyššie vyplýva, že žalobca preukázal, že OVO bola ku dňu prijatia napadnutých aktov už zrušená. Naopak, žalobca mal v čase prijatia uvedených aktov stále podiely v spoločnosti Cham Holding, ktorá, ako vyplýva z informácií uverejnených na internetovej stránke tlačovej agentúry Reuters a internetových stránkach „Eqstad“, „al Arabiya News“, „Enab Baladí“ a „Al Janoubia“, vlastnil Rami Makhlouf. Treba však konštatovať, že žalobca odstúpil zo svojej funkcie v predstavenstve spoločnosti Cham Holding (pozri bod 102 vyššie), čím dal najavo svoju vôľu dištancovať sa od činností tejto spoločnosti. Navyše vôľa žalobcu dištancovať sa od spoločnosti Cham Holding, na ktorú sa vzťahujú reštriktívne opatrenia zo strany Únie a Spojených štátov amerických, je podporená článkami pochádzajúcimi z internetových stránok „Eqstad“, „al Arabiya News“ a „Enab Baladí“.
- 182 V dôsledku toho žalobca tým, že preukázal, že nevykonáva činnosti v potravinárskom odvetví a že sa dištancoval od spoločnosti Cham Holding, dokázal spochybníť skutočnosť, z ktorých vychádzala Rada, keď dospela k záveru, že je blízkympoločným Ramiho Makhloufa.
- 183 Vzhľadom na všetko, čo je uvedené vyššie, treba konštatovať, že na účely vyvrátenia domnienky spojitosti so sýrskym režimom sa žalobca môže odvolávať na to, že preukázal, že otvorene kritizoval sýrsky režim a finančne podporoval humanitárne organizácie konajúce v prospech sýrskych utečencov. Okrem toho spochybnil tvrdenie, podľa ktorého je blízkympartnerom Ramiho Makhloufa, podporovateľa sýrskoho režimu a bratranca Baššára Al-Assada.
- 184 Ako vyplýva z bodu 133 vyššie, jednou z možností žalobcu ako vyvrátiť domnienku spojitosti so sýrskym režimom je predložiť súbor nepriamych dôkazov o neexistencii jeho vplyvu na sýrsky režim.

- 185 V prejednávanej veci sa vzhľadom na politické cítenie žalobcu pomoc, ktorú poskytuje humanitárnym organizáciám, ktoré poskytujú podporu sýrskym utečencom, a jeho dištancovanie sa od Ramiho Makhloufa zdá málo pravdepodobné, že má väzby na sýrsky režim. Preto nie je isté, že reštriktívne opatrenia prijaté voči žalobcovi ho môžu podnietiť k tomu, aby vyvíjal potrebný vplyv na sýrsky režim s cieľom zvýšiť tlak na tento režim, aby zmenil svoju represívnu politiku.
- 186 Hoci je teda pravda, že z dôkazov, ktoré predložila Rada, vyplýva, že žalobca má hospodárske záujmy najmä v odvetviach námornej dopravy a cestovného ruchu a že zastáva popredné miesto v sýrsko-ruskej obchodnej komore, nič to nemení na tom, že sa mu podarilo vyvrátiť domnienku o existencii spojitosti medzi ním a sýrskym režimom.
- 187 Vzhľadom na všetko, čo bolo uvedené vyššie, treba dospieť k záveru, že hoci je postavenie žalobcu ako podnikateľa pôsobiaceho v Sýrii podložené, to neplatí o jeho postavení vplyvnej osoby.
- 188 Treba preto konštatovať, že prvý dôvod zaradenia mena žalobcu do dotknutých zoznamov, súvisiaci s postavením popredného podnikateľa pôsobiaceho v Sýrii, nie je z právneho hľadiska dostatočne preukázaný.

5. O spojení so sýrskym režimom

- 189 Je potrebné overiť, či situácia žalobcu predstavuje dostatočný dôkaz o tom, že podporuje sýrsky režim alebo že má prospech z jeho politik. Takéto posúdenie treba vykonať s tým, že dôkazy sa nepreskúmajú izolovane, ale v kontexte, do ktorého patria. Rada totiž svoje dôkazné bremeno unesie, ak súdu Únie predloží súbor dostatočne konkrétnych, presných a zhodujúcich sa nepriamych dôkazov umožňujúcich preukázať existenciu dostatočného spojenia medzi osobou, proti ktorej je namierené opatrenie, ktorým sa zmrazujú finančné prostriedky, a dotknutým režimom (pozri rozsudok z 9. septembra 2016, *Tri-Ocean Trading/Rada*, T-709/14, neuvěřený, EU:T:2016:459, bod 42 a citovanú judikatúru).
- 190 Podľa dôvodov na zaradenie do zoznamov uvedených v bodoch 14 a 44 vyššie žalobca poskytuje sýrskemu režimu finančnú a hospodársku podporu najmä prostredníctvom spoločností so sídlom v zahraničí a svojich obchodných činností, ale aj z dôvodu činnosti prania špinavých peňazí, ktorú vykonáva, a má z neho prospech v rámci svojich činností v odvetví nehnuteľností.
- 191 Treba teda uviesť, že dôvody, na základe ktorých Rada považuje žalobcu za osobu podporujúcu sýrsky režim a profitujúcu z neho, sa prekrývajú s dôvodmi, na základe ktorých ho považuje za vplyvného podnikateľa pôsobiaceho v Sýrii.
- 192 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že nemožno vylúčiť, že v prípade určitej osoby sa dôvody zaradenia jej mena do zoznamu do určitej miery prelínajú v tom zmysle, že ju možno kvalifikovať ako popredného podnikateľa pôsobiaceho v Sýrii a možno ju považovať za osobu, ktorá má v rámci svojich činností prospech zo sýrskeho režimu alebo ho prostredníctvom tých istých činností podporuje. Vyplýva to práve z toho, ako je uvedené v odôvodnení 6 rozhodnutia 2015/1836, že dobré styky so sýrskym režimom a jeho podpora touto kategóriou osôb sú jedným z dôvodov, pre ktoré sa Rada rozhodla vytvoriť túto kategóriu. Nič to však nemení na tom, že aj v tomto prípade ide o odlišné kritériá (rozsudok z 23. septembra 2020, *Kaddour/Rada*, T-510/18, EU:T:2020:436, bod 77).

a) O hospodárskej a finančnej podpore sýrskeho režimu

- 193 Z dôvodov zaradenia mena žalobcu do predmetných zoznamov vyplýva, že sýrskemu režimu poskytuje finančnú a hospodársku podporu na jednej strane vďaka jeho obchodným činnostiam a na druhej strane vďaka praniu špinavých peňazí.
- 194 V prvom rade, pokiaľ ide o obchodné činnosti žalobcu, po prvé sa v dôvodoch na zaradenie do zoznamov uvádza jeho postavenie „magnáta námornej dopravy“. V tejto súvislosti bolo v bode 81 vyššie preukázané, že žalobca vlastní len spoločnosť AKSSA. Vlastnenie tejto spoločnosti by však nepostačovalo na to, aby bolo možné domnievať sa, že žalobca je „magnátom námornej dopravy“, a to ani keby nebola zbavená akéhokoľvek významu v odvetví činnosti lodných agentúr (pozri bod 69 vyššie). Zo znenia všetkých dôvodov na zaradenie do zoznamov totiž vyplýva, že práve množstvo hospodárskych záujmov žalobcu v námornom odvetví viedlo Radu k tomu, aby ho takto kvalifikovala. Aj za predpokladu, že žalobca by bol „magnátom námornej dopravy“ z dôvodu jediného hospodárskeho záujmu, ktorý predstavuje AKSSA, treba poznamenať, že Rada nevysvetlila, akým spôsobom prostredníctvom spoločnosti AKSSA podporuje sýrsky režim. V každom prípade to nevyplýva ani z dôkazov uvedených v dokumente WK 1755/2020 INIT.
- 195 Po druhé sa v odôvodnení uvádza, že žalobca poskytuje podporu sýrskemu režimu ako blízky obchodný spoločník Ramiho Makhloufa. V tejto súvislosti na jednej strane z článku, ktorý uverejnil *Le Monde*, a z informácií pochádzajúcich z internetových stránok „World Crunch“, „Eqstad“, „al Arabiya News“ a MEIRSS v podstate vyplýva, že žalobca, ktorý sa na obchodovaní s potravinami podieľal s Ramim Makhloufom, umožnil sýrskemu režimu obísť reštriktívne opatrenia, keďže európske embargo sa netýkalo potravín.
- 196 Ako však vyplýva z bodu 98 vyššie, subjekt žalobcu, ktorý vykonáva činnosti v potravinárskom odvetví, a to OVO, už neexistuje.
- 197 Pokiaľ ide o spoločnosť Cham Holding, ktorej vlastníkom je Rami Makhlouf a v ktorej je žalobca akcionárom, zo znenia dôkazov predložených Radou sa nezdá, že by tento podnik pôsobil v potravinárskom odvetví.
- 198 Napokon dokument WK 1755/2020 INIT neposkytuje ďalšie spresnenia týkajúce sa formy, akú má prepojenie žalobcu a Ramiho Makhloufa v potravinárskom odvetví.
- 199 Na druhej strane, pokiaľ ide o podporu sýrskeho režimu prostredníctvom spoločnosti Cham Holding, ktorej vlastníkom je Rami Makhlouf a v ktorej je žalobca akcionárom, z článku uverejneného tlačovou agentúrou Reuters a na internetových stránkach „al Arabiya News“, „Enab Baladi“ a „Al Janoubia“ vyplýva, že Cham Holding má väzby so sýrskym režimom. Tieto články však nevysvetľujú, ako tento podnik finančne alebo hospodársky podporuje sýrsky režim.
- 200 Napokon, ako bolo uvedené v bode 182 vyššie, žalobca platne spochybnil svoje postavenie blízkeho spoločníka Ramiho Makhloufa.
- 201 V dôsledku toho treba konštatovať, že Rada z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala, že žalobca poskytuje sýrskemu režimu podporu z titulu svojho postavenia blízkeho obchodného partnera Ramiho Makhloufa.

- 202 Po tretie z dôvodov na zaradenie do zoznamov vyplýva, že žalobca poskytuje svoju hospodársku a finančnú podporu sýrskemu režimu najmä prostredníctvom svojich spoločností so sídlom v zahraničí. V tejto súvislosti z bodov 81, 96 a 106 vyššie vyplýva, že žalobca má hospodárske záujmy v Sýrii vzhľadom na spoločností AKSSA, Phoenicia Tourism Company a Cham Holding. Jediným subjektom nachádzajúcim sa v zahraničí, konkrétne v Libanone, v ktorom mal žalobca podľa Rady záujmy, je Yass Marine. Ako však bolo uvedené v bode 78 vyššie, žalobca preukázal, že tento podnik neexistuje. Okrem toho, hoci z článku na internetovej stránke „al Arabiya News“ vyplýva, že AKSSA má dve pobočky, jednu v Grécku a druhú v Taliansku, nie je to potvrdené inými dôkazmi a Rada sa v každom prípade odvoláva len na činnosť, ktorú žalobca vykonáva z Libanonu, aby preukázala, že žalobca podporuje sýrsky režim prostredníctvom svojich činností vykonávaných v zahraničí. Z toho vyplýva, že časť dôvodov na zaradenie do zoznamov, podľa ktorej žalobca podporuje sýrsky režim najmä prostredníctvom spoločností so sídlom v zahraničí, nie je z právneho hľadiska dostatočne podložená.
- 203 Napokon po štvrté, keďže dôvody na zaradenie do zoznamov sa týkajú iných obchodných činností žalobcu ako činností, ktoré môžu sýrskemu režimu poskytnúť finančnú a hospodársku podporu, treba preskúmať prípad spoločnosti Phoenicia Tourism Company. V tejto súvislosti, hoci bolo preukázané, bez toho, aby to bolo spochybnené, že žalobca podpísal so sýrskym ministerstvom cestovného ruchu zmluvu o správe hotela na ostrove Rouad, Rada nevysvetľuje, v akom rozsahu uzatvorenie takejto zmluvy poskytuje sýrskemu režimu podporu. Konkrétne zaplatenie peňažných súm za náklady spojené s účasťou vo verejnom obstarávaní a zábezpeku na plnenie, ku ktorému došlo v rokoch 2012 a 2013, nemožno považovať za dostatočné na to, aby sa dospelo k záveru, že ku dňu prijatia napadnutých aktov, t. j. viac ako sedem rokov po tomto zaplatení, Rada preukázala, že žalobca poskytol finančnú podporu. Okrem toho dôkazy uvedené v dokumente WK 1755/2020 INIT neumožňujú zistiť, akým spôsobom Phoenicia Tourism Company podporuje sýrsky režim.
- 204 Pokiaľ ide o to, že pozícia, ktorú žalobca zastával v sýrsko-ruskej obchodnej komore, treba považovať za obchodnú činnosť, treba uviesť, že dokument WK 1755/2020 INIT neobsahuje nijakú informáciu o finančnej a hospodárskej podpore, ktorú by mohol pomocou tejto pozície poskytnúť sýrskemu režimu.
- 205 V druhom rade, pokiaľ ide o podporu sýrskeho režimu prostredníctvom prania špinavých peňazí, treba uviesť, že z informácií pochádzajúcich z internetových stránok „Eqstad“, „al Arabiya News“ a „Enab Baladi“ vyplýva, že sýrski podnikatelia, ako je žalobca, získali libanonské občianstvo s cieľom založiť si bankové účty v Libanone a poskytnúť tak sýrskemu režimu pomoc pri prevádzaní prostriedkov.
- 206 V tejto súvislosti žalobca v prvom rade tvrdí, že tieto tvrdenia sú nepravdivé, keďže väčšina sýrskych podnikateľov, ktorí získali libanonské štátne občianstvo, ho nepotrebovala, pretože už boli štátnymi príslušníkmi iných krajín. Inými slovami, nezaobstarával by si libanonské štátne občianstvo, aby pomohol sýrskemu režimu obísť reštriktívne opatrenia. Treba však konštatovať, že tvrdenie žalobcu predstavuje všeobecné nepodložené vyhlásenie, ktoré preto nemôže uspieť.
- 207 Okrem toho sa žalobca odvoláva na tvrdenia o pašovaní, ktoré vzniesol sýrsky režim, aby preukázal, že z jeho odchodu zo Sýrie do Libanonu tento režim nemal prospech. Toto tvrdenie treba chápať tak, že jeho cieľom je preukázať, že žalobca nemohol konať v prospech sýrskeho režimu, keď prijal libanonské štátne občianstvo. Treba však konštatovať, podobne ako to urobila Rada, že žalobcovi sa nepodarilo predložiť nepriame dôkazy o klamlivej povahe týchto obvinení. Z dôkazov predložených žalobcom totiž jasne nevyplýva, že rozhodnutie o predbežnom zaistení

č. 932 sýrskeho ministerstva financií zo 6. januára 2013 sa týkalo dovozu ojazdených áut, ku ktorému došlo niekoľko rokov predtým. V tejto súvislosti nemožno preukázať žiadnu súvislosť medzi týmto rozhodnutím a vyhlásením o vstupe lode prepravujúcej ojazdené vozidlá do prístavu z 18. februára 2004. Ďalšie dôkazy predložené žalobcom, a to potvrdenie vrátenia nákladu č. 259 prístavným orgánom z 25. februára 2004 a vyhlásenie spoločnosti Almahaba Transit & Clearance Company zo 6. marca 2004 neobsahujú v tejto súvislosti viac informácií.

- 208 Vzhľadom na to treba uviesť, že ako bolo uvedené v bode 171 vyššie, žalobca preukázal, že sa dištancoval od sýrskeho režimu. Za týchto okolností sa Všeobecný súd domnieva, že žalobca vzniesol vážnu pochybnosť, pokiaľ ide o dôvody, ktoré ho viedli k získaniu libanonského štátneho občianstva. Keďže tvrdenia týkajúce sa prania špinavých peňazí, ako sú pripomenuté v bode 205 vyššie, nie sú podložené inými konkrétnymi dôkazmi, treba dospieť k záveru, že Rada z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala, že žalobca prostredníctvom takýchto činností podporoval sýrsky režim.
- 209 Vzhľadom na vyššie uvedené treba konštatovať, že Rada z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala, že žalobca poskytoval sýrskemu režimu podporu.

b) O výhodách získaných zo sýrskeho režimu

- 210 Z dôvodov zaradenia mena žalobcu do predmetných zoznamov vyplýva, že získal výhodu na základe svojich väzieb so sýrskym režimom, čo mu umožnilo rozšíriť jeho činnosti v odvetví nehnuteľností.
- 211 Medzi účastníkmi konania je nesporné, že táto časť dôvodov na zaradenie do zoznamov sa týka hlavne skutočnosti, že žalobca získal prostredníctvom spoločnosti Phoenicia Tourism Company od sýrskeho ministerstva cestovného ruchu zmluvu o využívaní pozemkov na účely výstavby a prevádzkovania hotela na ostrove Rouad.
- 212 Navyše, ako vyplýva z bodu 83 vyššie, Rada z právneho hľadiska dostatočne odôvodnila skutočnosť, že žalobca prostredníctvom spoločnosti Phoenicia Tourism Company uzavrel so sýrskym ministerstvom cestovného ruchu zmluvu, ktorá mu umožnila výstavbu a prevádzkovanie hotela na ostrove Rouad. Žalobca to navyše nespochybňuje.
- 213 Žalobca však popiera výhodu zo zmluvy uzavretej so sýrskym ministerstvom cestovného ruchu a v podstate tvrdí, že prostredníctvom tejto zmluvy chcel obnoviť možnosť nakladať s vyvlastnenými pozemkami, ktoré patrili k jeho rodine, a že napokon neinvestoval do projektu výstavby hotela na ostrove Rouad.
- 214 V tejto súvislosti treba uviesť, že vzhľadom na formuláciu dôvodov na zaradenie mena žalobcu do predmetných zoznamov, ktoré sú pripomenuté v bodoch 14 a 44 vyššie, je potrebné, aby Rada z právneho hľadiska dostatočne preukázala, že zmluvu so sýrskym ministerstvom cestovného ruchu získal práve z dôvodu väzieb so sýrskym režimom.
- 215 Hoci účastníci konania pripustili, že žalobca získal zmluvu na základe verejného obstarávania, z článku s názvom „Ministry of Tourism Awards New Contract to manage Arwad Hotel“ („Ministerstvo cestovného ruchu zadáva novú zmluvu na prevádzkovanie hotela na ostrove Rouad“), ktorý bol uverejnený 26. novembra 2012 na internetovej stránke „The Syria Report“, ani zo žiadneho iného dôkazu uvedeného v dokumente WK 1755/2020 INIT nevyplýva, že žalobca získal zmluvu z dôvodu osobitných väzieb na sýrsky režim. Inými slovami, hoci Rada preukazuje,

že zmluva bola skutočne uzavretá, nepodložila skutočnosť, že žalobca v rámci tohto verejného obstarávania využil na účely dosiahnutia úspechu v uvedenom verejnom obstarávaní svoje väzby na sýrsky režim. V tejto súvislosti nemožno pripustiť, že samotný úspech vo verejnej súťaži, aj keď viedol k uzavretiu zmluvy s ministerstvom sýrskeho režimu, je dostatočný na vyvodenie záveru o existencii väzieb umožňujúcich dotknutej osobe získať výhodu zo sýrskeho režimu v zmysle článku 27 ods. 1 a článku 28 ods. 1 rozhodnutia 2013/255, zmeneného rozhodnutím 2015/1836.

- 216 Rada teda z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala, že žalobca využil svoje vzťahy so sýrskym režimom na to, aby získal zmluvu súvisiacu s realizáciou projektu v oblasti cestovného ruchu na ostrove Rouad a rozšíril tak svoje činnosti v odvetví cestovného ruchu.
- 217 Navyše treba konštatovať, že dôkazy predložené Radou neumožňujú overiť, či žalobca okrem samotného uzavretia uvedenej zmluvy získal z takto uzavretej zmluvy výhodu.
- 218 Takéto dôkazy však boli nevyhnutné, keďže ako vyplýva z listu z 25. februára 2020, zmluva ešte nebola plne vykonaná a ešte niekoľko mesiacov nemala byť vykonaná, čo bráni dospieť k záveru, že žalobca využíva politiku vykonávanú sýrskym režimom v oblasti cestovného ruchu na ostrove Rouad.
- 219 Navyše, ako bolo uvedené v bode 179 vyššie, hoci nie je možné s istotou tvrdiť, že žalobca mal v úmysle len získať späť vyvlastnenú pôdu, ktorá patrila jeho rodine, nie je možné tvrdiť ani to, že mal jasný zámer realizovať projekt z oblasti cestovného ruchu na ostrove Rouad, a to napriek listu z 25. februára 2020.
- 220 Skutočnosť, že list núti žalobcu k poskytnutiu harmonogramu prác, ktoré musí vykonať na účely splnenia zmluvy, totiž nemôže byť sama osebe dostatočná na preukázanie toho, že žalobca chcel skutočne realizovať projekt v oblasti cestovného ruchu na ostrove Rouad.
- 221 Rada, ktorá znáša dôkazné bremeno, preto nemôže preukázať, že žalobca sa zo sýrskeho režimu prostredníctvom zmluvy uzatvorenej so spoločnosťou Phoenicia Tourism Company snažil získať výhodu a skutočne ju získal.
- 222 Okrem toho treba uviesť, že Rada tiež odkazuje na výhody, ktoré sýrsky režim priznáva žalobcovi, ako to vyplýva z článku na internetovej stránke „Eqstad“. Treba však poznamenať, že tento článok rozlišuje medzi situáciou žalobcu pred a po roku 2011. Hoci je teda určite pravda, že v článku sa uvádza, že žiadateľ získal výhody pred rokom 2011, neuvádza sa v ňom to isté pre obdobie po roku 2011. Naopak, aj keď je článok naďalej opatrný, pokiaľ ide o povahu väzieb existujúcich medzi žalobcom a sýrskym režimom, poukazuje na to, že žalobca sa stiahol zo spoločnosti Cham Holding a odišiel do Libanonu. V dôsledku toho nemožno usudzovať, že článok internetovej stránky „Eqstad“ potvrdzuje skutočnosť, že žalobca získaval v čase prijatia napadnutých aktov zo sýrskeho režimu výhody.
- 223 Vzhľadom na vyššie uvedené treba dospieť k záveru, že Rada z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala skutočnosť, že žalobca má výhody zo sýrskeho režimu.

6. Záver

- 224 Zo všetkých uvedených skutočností vyplýva, že Rada dostatočne nepreukázala, že dôvodom zaradenia žalobcu do sporných zoznamov bolo jeho postavenie popredného podnikateľa pôsobiaceho v Sýrii, ani že dôvodom zaradenia jeho mena do týchto zoznamov bolo jeho prepojenie so sýrskym režimom.
- 225 Treba preto vyhovieť jedinému žalobnému dôvodu žalobcu.

C. Záver o žalobe a o účinkoch zrušenia napadnutých aktov

- 226 Keďže sa jedinému žalobnému dôvodu vyhovel, treba napadnuté akty zrušiť v rozsahu, v akom sa týkajú žalobcu.
- 227 V tejto súvislosti Rada vo svojom treťom návrhu žiadala, aby v prípade, že Všeobecný súd zruší napadnuté akty v rozsahu, v akom sa týkajú žalobcu, nariadil zachovanie účinkov rozhodnutia 2020/719 v rozsahu, v akom sa týka žalobcu, a to až do doby, keď nadobudne účinnosť čiastočné zrušenie vykonávacieho nariadenia 2020/716.
- 228 V prvom rade, pokiaľ ide o vykonávacie nariadenie 2020/716, treba pripomenúť, že podľa článku 60 druhého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie platí, že bez ohľadu na článok 280 ZFEÚ nadobúdajú rozhodnutia Všeobecného súdu, ktoré vyhlasujú nariadenia za neplatné, právoplatnosť až po uplynutí odvolacej lehoty uvedenej v prvom odseku článku 56 tohto štatútu alebo, ak bolo v rámci tejto lehoty podané odvolanie, po jeho zamietnutí.
- 229 Za týchto okolností má Rada v prípade, že nebude podané odvolanie, lehotu dvoch mesiacov predĺženú o desaťdňovú lehotu zohľadňujúcu vzdialenosť od doručenia tohto rozsudku, aby napravila konštatované porušenia prípadným prijatím nových reštriktívnych opatrení voči žalobcovi.
- 230 Ďalej, pokiaľ ide o rozhodnutie 2020/719, treba konštatovať, že rozhodnutie Rady (SZBP) 2021/855 z 27. mája 2021, ktorým sa mení rozhodnutie 2013/255 (Ú. v. EÚ L 188, 2021, s. 90), nahradilo zoznam uvedený v prílohe I rozhodnutia 2013/255 od 29. mája 2021 a predĺžilo uplatňovanie reštriktívnych opatrení, pokiaľ ide o žalobcu, do 1. júna 2022.
- 231 K dnešnému dňu sa teda na žalobcu vzťahuje nové reštriktívne opatrenie. Z toho vyplýva, že zrušenie rozhodnutia 2020/719 v rozsahu, v akom sa ho týka, nemá za následok zánik zaradenia jeho mena do zoznamu uvedeného v prílohe I rozhodnutia 2013/255.
- 232 V dôsledku toho nie je potrebné zachovať účinky rozhodnutia 2020/719.

O trovách

- 233 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 234 Keďže Rada nemala v prejednávanej veci úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhmi žalobcu.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora)

rozhodol takto:

- 1. Vykonávacie rozhodnutie Rady (SZBP) 2020/212 zo 17. februára 2020, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 2013/255/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii, vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2020/211 zo 17. februára 2020, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 36/2012 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Sýrii, rozhodnutie Rady (SZBP) 2020/719 z 28. mája 2020, ktorým sa mení rozhodnutie 2013/255/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii, a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2020/716 z 28. mája 2020, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 36/2012 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Sýrii, sa zrušujú v rozsahu, v akom sa vzťahujú na pána Abdelkadera Sabru.**
- 2. Rada Európskej únie je povinná nahradiť trovy konania.**

Gervasoni

Frendo

Martín y Pérez de Nanclares

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 16. marca 2022.

Podpisy

Obsah

I.	Okolnosti predchádzajúce sporu a skutkové okolnosti, ktoré nastali po podaní žaloby	2
II.	Konanie a návrhy účastníkov konania	4
III.	Právny stav	5
	A. O prípustnosti príloh k žiadosti o dodatočný čas na doplňujúce prednesy, ktorú podal žalobca	5
	B. O veci samej	6
	1. Úvodné poznámky	6
	2. O dôvodoch zaradenia do zoznamu a o stanovení kritérií pre toto zaradenie	7
	3. O dôkazoch	8
	4. O postavení popredného podnikateľa pôsobiaceho v Sýrii	12
	a) O hospodárskych záujmoch žalobcu v odvetví námornej dopravy	12
	b) O hospodárskych záujmoch žalobcu v odvetví cestovného ruchu	16
	c) O ostatných obchodných záujmoch žalobcu	18
	d) O funkciách žalobcu vo viacerých orgánoch a inštitúciách	20
	e) Záver o postavení popredného podnikateľa pôsobiaceho v Sýrii	22
	f) O spojení so sýrskym režimom	22
	5. O spojení so sýrskym režimom	30
	a) O hospodárskej a finančnej podpore sýrskeho režimu	31
	b) O výhodách získaných zo sýrskeho režimu	33
	6. Záver	35
	C. Záver o žalobe a o účinkoch zrušenia napadnutých aktov	35
	O trovách	35